

Plenaire 29

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

11 februari 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in de samenstelling	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de modaliteiten van de premies voor private kinderopvanginitiatieven	2
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over cyberpesten	3
ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het heropstarten van de communautaire dialoog en de garanties op concrete resultaten	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het heropstarten van de communautaire dialoog en de garanties op concrete resultaten	5
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de crisis in de landbouwsector en de reactie van de landbouworganisaties op het herstelplan van de minister-president	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de maatregelen die scholen nemen om onbetaalde schoolfacturen te innen	11
ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over wapens op school	14
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het gebruik van een lijst met verplichte Marokkaanse voornamen voor kinderen van Marokkaanse afkomst in Vlaanderen en het recht op vrije naamkeuze	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het gebruik van een lijst met verplichte Marokkaanse voornamen voor kinderen van Marokkaanse afkomst in Vlaanderen en het recht op vrije naamkeuze	17

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele invoering van een schrootpremie voor wie zijn oude wagen vervangt door een milieuvriendelijker model	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele invoering van een schrootpremie voor wie zijn oude wagen vervangt door een milieuvriendelijker model	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele invoering van een schrootpremie voor wie zijn oude wagen vervangt door een milieuvriendelijker model	21
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over speelbossen en de nood aan bosuitbreiding	24
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het protectionistisch karakter van de Franse staatssteun aan de auto-industrie en de gevolgen voor de Vlaamse auto-assemblage	27
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol inzake ontplofbare oorlogsresten en de technische bijlage, aangenomen in Genève op 28 november 2003 – 1822 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	30
Artikelsgewijze bespreking	30
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen – 1984 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	30
MOTIE VAN ORDE Voorstel tot verwijzing naar de commissie	31
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen – 1984 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	33
Artikelsgewijze bespreking	35
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Hogere Zeevaartschool – 2016 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	36
Artikelsgewijze bespreking	36
ONTWERP VAN BIJZONDER DECREET tot inrichting van de Vlaamse autonome hogeschool Hogere Zeevaartschool en tot overdracht van de inrichtende macht van het hoger zeevaartonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap – 2017 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	36
Artikelsgewijze bespreking	36
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Geografische Data-Infrastructuur Vlaanderen – 2022 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	36
Artikelsgewijze bespreking	36
VERSLAG over het verzoekschrift over een aanpassing van de huursubsidieregeling waarbij rekening gehouden wordt met onderhoudsbijdragen – 2037 (2008-2009) – Nr. 1	
Verslag	37

VERSLAG over het verzoekschrift over de behandeling in eigen woonplaats van fiscale geschillen met de Vlaamse Belastingdienst – 2075 (2008-2009) – Nr. 1 Verslag	37
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 1163 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 7 Voorstel tot aanvulling van de agenda	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Rudi Daems en Jos Stassen, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heer Jef Tavernier over de export van illegale afvalstromen naar ontwikkelingslanden – 2097 (2008-2009) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	38
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol inzake ontplofbare oorlogsresten en de technische bijlage, aangenomen in Genève op 28 november 2003 – 1822 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	39
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen – 1984 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4 Aangehouden stemming Hoofdelijke stemming	39 39
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Hogere Zeevaartschool – 2016 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	40
ONTWERP VAN BIJZONDER DECREET tot inrichting van de Vlaamse autonome hogeschool Hogere Zeevaartschool en tot overdracht van de inrichtende macht van het hoger zeevaartonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap – 2017 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	40
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Geografische Data-Infrastructuur Vlaanderen – 2022 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	40
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Peumans, Kris Van Dijck, Mark Demesmaeker, Piet De Bruyn en Geert Bourgeois en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 21 januari 2009 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het nieuwe vliegplan-Schoupe voor de luchthaven van Zaventem en de effecten ervan voor de geluidshinder – 2062 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	40
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames An Michiels en Kathleen Martens tot besluit van de op 27 januari 2009 door de heren Joris Van Hauthem en Mark Demesmaeker in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de verdere behandeling van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde na het aantreden van de federale regering-Van Rompuy I en over de nieuwe wending in het dossier van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 2070 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	41

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Mark Demesmaeker, Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Jan Peumans en Kris Van Dijck en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 27 januari 2009 door de heren Joris Van Hauthem en Mark Demesmaeker in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de verdere behandeling van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde na het aantreden van de federale regering-Van Rompuy I en over de nieuwe wending in het dossier van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 2073 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	41
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 29 januari 2009 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de reactie van de Vlaamse Regering op de uitspraken van federaal minister Karel De Gucht inzake wapenhandel met Israël – 2071 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	41
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Roland Van Goethem en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 29 januari 2009 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de reactie van de Vlaamse Regering op de uitspraken van federaal minister Karel De Gucht inzake wapenhandel met Israël – 2069 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	41
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 januari 2009 door mevrouw Michèle Hostekint in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoering van de maatregelen uit de motie van aanbeveling tot besluit van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede en de resolutie van 16 april 2008 tot besluit van de opvolging van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede – 2072 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	42
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	45
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	45

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Agnes Bruyninckx, Marie-Rose Morel, Roland Van Goethem: gezondheidsredenen;

Jul Van Aperen, Luc Van den Brande, Monica Van Kerrebroeck: ambtsverplichtingen.

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 10 februari 2009 delen de heer Dirk De Cock en mevrouw Els Van Weert mee dat zij met ingang van 10 februari 2009 ontslag nemen uit de sp.a-fractie.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/18*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Nieuwenhuysen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, ik zou bij motie van orde een vraag willen stellen over de agenda.

U hebt vorige maandag ook de opvoering meegemaakt van de gemengde overlegcommissie met het Waalse Gewest met het oog op de bespreking van het belangenconflict dat door het Waalse Gewest was ingezet tegen het interpretatief decreet Faciliteitenonderwijs, als ik het zo mag afkorten.

Naar aanleiding daarvan zouden wij de plenaire vergadering toch nog eens de vraag willen voorleggen om niet langer aan die komedie mee te werken en om het voorstel van decreet van de heren Van Dijck en Voorhamme, mevrouw Helsen en de heren Gatz en De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, paragraaf 1, punt 7, punt 9 en punt 10, van het decreet Basisonderwijs van 25 februari 1997, alsnog aan de agenda van onze vergadering vandaag of volgende week toe te voegen zodat we dit onderdeel van het regeerakkoord voor het einde van de legislatuur kunnen afhandelen.

De voorzitter: Wij zullen daar straks over beslissen.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Daems bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, wij zouden ook een beroep willen doen op het reglement om bij hoogdringendheid de agendering en de bespreking te vragen van het voorstel van resolutie van de heer Stassen, de dames Vogels en Dua, de heer Tavernier en van mezelf over de export van illegale afvalstromen naar ontwikkelingslanden, naar aanleiding van de berichtgeving van de voorbije dagen.

De voorzitter: Wij zullen daar straks over beslissen.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de modaliteiten van de premies voor private kinderopvanginitiatieven

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de Vlaamse Regering heeft de voorbije jaren talrijke initiatieven genomen om het aantal kinderopvangplaatsen in ons land en in Vlaanderen te laten toenemen. Ze heeft daarvoor een aantal ondersteunende maatregelen genomen door het geven van premies.

De meest gekende premie is de onkostenvergoeding van 518 euro per opvangplaats. Deze premie is al een aantal keer gecontesteerd, zowel in de commissie als in de plenaire vergadering. Vlaanderen geeft premies ter ondersteuning, die dan door de federale regering worden 'wegbelast'.

Een tweede premie wordt gegeven voor brandveiligheid. Ook hierover is er heel wat commotie geweest, omdat die premie vrij onverwacht bij de mensen in de bus is gevallen. De mensen vonden het goed dat ze die kregen, maar ze zijn er niets mee omdat ze dat geld volledig moeten teruggeven via de belastingen.

Vorige vrijdag heeft de Vlaamse Regering een derde maatregel genomen voor de beveiliging van de kinderdagverblijven. Op zich is deze maatregel ook weer een goede maatregel.

Mevrouw de minister, hoe gaat u voorkomen dat al deze Vlaamse ondersteunende maatregelen federaal worden belast, zodat het geen vestzak-broekzakoperatie wordt waardoor de mensen er geen voordeel bij hebben?

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, er is inderdaad een probleem met de fiscaliteit van de maatregelen voor brandveiligheid en toegangsveiligheid.

Hebben wij stilgezeten? Neen.

De voorbije twee, drie jaar is er regelmatig contact geweest met het ministerie van Financiën, op zoek naar oplossingen. Dat is eigenlijk niet zo vlot verlopen. Er werden ook afspraken gemaakt die dan niet werden nagekomen. Finaal heeft men op het Overlegcomité van 8 oktober 2008 beslist dat er een werkgroep zou worden opgericht om oplossingen te zoeken. Die werkgroep is ondertussen drie keer samengeroepen en tegelijkertijd geannuleerd, wat natuurlijk niet erg zinvol is om het dossier vooruit te krijgen. Maar we hebben een nieuwe

datum, 5 maart. Daarop zijn niet alleen de gemeenschappen, maar ook de gewesten en de federale overheid uitgenodigd om de problematiek te onderzoeken. We hopen natuurlijk een oplossing te bereiken. Ik heb vorige vrijdag aan de Vlaamse Regering ook gezegd dat we ons bewust zijn van het probleem en dat we gaan proberen de forcing te voeren op het federale niveau, om ervoor te zorgen dat de premie die we geven niet fiscaal dubbel betaald moet worden door degene die de premie ontvangt.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de minister, we hebben kennis van de initiatieven die al in het verleden zijn ondernomen om bij de federale overheid aan te kloppen om de zaak op een volwassen manier te bekijken. Ik neem akte van het feit dat u op 5 maart opnieuw zult samenkomen. Ik kijk er vol verwachting naar uit.

Mevrouw de minister, kunt u eventueel wachten met het uitbetalen van de subsidie, tot u er een beter zicht op hebt? Om te voorkomen dat we opnieuw een brief moeten zien passeren van Kind en Gezin, met daarin het bericht aan de initiatiefnemers dat ze het geld wel op hun rekening hebben gekregen, maar als ze er zich niet goed bij voelen en er nadeel van hebben, mogen ze het bedrag gerust terugstorten. Dat is toch een schrijnende situatie. Ik zou liever hebben dat we nog even wachten met de uitbetaling. Het is niet hoogdringend, want de maatregel is er ook voor degenen die de voorbije twee jaar een initiatief hebben genomen. Het is niet zoals met de premie voor brandveiligheid, waarvoor er tijdsdruk was. Ik pleit ervoor om eerst goed te kijken, zodat we het op een goede en degelijke manier kunnen uitbetalen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Ik sluit me graag aan bij de vraag. De problematiek is ons inderdaad bekend en het is al jaren een probleem. Het ergert me een beetje dat we er niet in slagen om minister Reynders rond de tafel te krijgen. Er zijn al verschillende pogingen ondernomen en ik hoop dat het deze keer wel lukt.

In afwachting van een oplossing worden de mensen wel geconfronteerd met vragen tot betaling aan de belastingen. Mevrouw de minister, er zijn zeer grote verschillen tussen de verschillende regio's. Kunt u, als u overlegt met minister Reynders, naast het zoeken van een oplossing, ook voor de dossiers waarbij de initiatiefnemers gevraagd werd om belastingen te betalen op de onkostenvergoeding zoeken naar een oplossing? Men kan retroactief nadenken over wat eventueel nog hersteld kan worden en een overgangsbepaling zoeken die eventueel een oplossing biedt voor al die dossiers waar het probleem zich vandaag al stelt.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw Van der Borgh, u moet natuurlijk een onderscheid maken tussen de

premie inzake brandveiligheid en de premie die we zouden kunnen uitkeren rond toegangsbeveiliging. Dat laatste zal op aanvraag gebeuren, terwijl de premie voor brandveiligheid direct is uitbetaald.

Ik moet nog met een aantal uitvoeringsbesluiten over de toegangsbeveiliging naar de regering gaan. We hopen dat we op dat ogenblik ook een oplossing hebben voor het fiscale onderdeel. Alle hulp is welkom. Dus als u mee aan de kar kunt duwen, ook op het federale niveau, om ervoor te zorgen dat die ontmoeting op 5 maart zeker kan plaatsvinden, is dat meer dan welkom.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de minister, ik ga graag in op uw vraag. Ik zal zeker mee aan de kar duwen, maar ik wil er ook aan toevoegen dat ik ook reken op vorige ministers die ons hebben verlaten om mee te gaan wegen op het federale niveau.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over cyberpesten

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister-president, collega's, meer dan 50 percent van onze jongeren wordt wel eens het slachtoffer van internetmisbruik of van het zogenaamde cyberpesten. Zelfs vier op de tien jongeren maken zich ook wel eens schuldig aan dit gedrag. Dat zijn belangrijke cijfers die we niet naast ons kunnen neerleggen, zeker nu niet, want deze week vond de Safer Internet Day plaats, waarop er heel wat aandacht gaat naar het cyberpesten.

Het is ook belangrijk dat we er aandacht aan besteden omdat, wanneer we alle mogelijke pestgedragingen bekijken, blijkt dat het cyberpesten heel specifiek is. Men gaat ervan uit dat de omgeving, de ouders en de school snel signalen kunnen opvangen van hun kinderen wanneer ze worden geconfronteerd met dergelijk pestgedrag. We moeten vandaag echter vaststellen dat heel wat ouders helemaal niet op de hoogte zijn van het feit dat hun kinderen worden geconfronteerd met pestgedrag, en zeker niet als het om cyberpesten gaat.

Cyberpesten is een zeer specifieke vorm van pesten. Het gaat om een situatie waarin de dader het slachtoffer niet onmiddellijk moet aankijken. Het is heel anoniem. Het kan vierentwintig uur op vierentwintig plaatsvinden, zeven dagen op zeven. Men dringt bovendien door tot in de veilige huiskamer via de pc. Het wordt onderschat wat de

gevolgen van het pestgedrag zijn voor het slachtoffer en ook voor de dader. Vaak beseffen daders helemaal niet welke impact hun gedrag kan hebben op het slachtoffer.

De Europese Commissie heeft beslist om een campagne op te starten naar aanleiding van het cyberpesten. Het is aangenaam vast te stellen dat er ook een akkoord komt tussen verschillende socialenetwerksites die heel bekend zijn en waar heel wat jongeren hun profiel op hebben staan. Ik denk aan Facebook of Netlog. Zij sluiten een overeenkomst af waarin ze zich willen engageren om de risico's die zijn verbonden aan het cyberpesten, meer bepaald ten aanzien van minderjarigen, te beperken en aan te pakken.

Mevrouw de minister, ik vind het zeer belangrijk dat de Vlaamse overheid zijn taak waarneemt en de campagne voortzet naast wat Europa van plan is. Mevrouw de minister, ik heb u enkele weken geleden een schriftelijke vraag gesteld waarop u antwoordde dat u nog geen campagne zou opstarten maar dat u zou overleggen met uw collega's bevoegd voor de jeugd en voor het onderwijs. Vorige week heeft de minister van Jeugd aangekondigd dat hij in het eerstvolgende jeugdbeleidsplan daar specifiek aandacht aan zal besteden. Bij Onderwijs, via het magazine Klasse en via schoolpakketten, gebeuren er ook heel wat zaken. Mevrouw de minister, wat zijn de plannen van de Vlaamse overheid ten aanzien van het opstarten van een campagne en hoe verloopt het overleg met uw collega's bevoegd voor de jeugd en het onderwijs?

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Gisteren, 10 februari, was het de jaarlijkse internationale dag ter beveiliging van het internet, waarop ook aandacht gaat naar het cyberpesten. Ook wij hebben kennis genomen van het feit dat op Europees niveau zeventien sociale netwerken zich verenigen. Ik heb u vorige week een uitgebreid antwoord gegeven op uw schriftelijke vraag. Daarin heb ik duidelijk gezegd dat het voor mijn departement en voor mezelf een zeer belangrijke problematiek is waarin we sensibiliserend werk willen doen. We kunnen en willen dat niet alleen doen. Daarom heb ik op 6 februari een brief geschreven naar mijn collega's bevoegd voor het onderwijs en de jeugd, met de vraag welke initiatieven zij kunnen ontwikkelen specifiek in het kader van deze problematiek en of we een gecoördineerde actie kunnen ondernemen. Het heeft geen zin dat individueel te doen. Ik wacht nog op antwoord. Ik geef mijn collega's alle kansen om na te gaan wat de mogelijkheden zijn binnen hun departement. Het moet de ambitie van ons drieën zijn om te komen met een gecoördineerd actieplan.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. In het parlement hebben we

in het verleden al vaak initiatieven genomen met betrekking tot cyberpesten. We delen die bekommernis. We mogen niet uit het oog verliezen dat cyberpesten een vrij nieuwe vorm van pestgedrag is. Aan de hand van cijfers uit onderzoeken stellen we vast dat dit gedrag de voorbije drie jaar enorm is toegenomen. Dat is een belangrijk fenomeen, dat we in de hele kwestie zeker ook niet mogen vergeten.

Wat de coördinatie betreft: we zullen dat inderdaad ook afwachten en ook mee volgen. Het is cruciaal dat die coördinatie tussen de diverse bevoegdheden er is. Zoals ik al eerder zei, is het immers zeer belangrijk dat het onderwijs en de omgeving op zich hierbij worden betrokken, maar ook de thuisomgeving is heel belangrijk ter zake. Vaak gaat het pestgedrag immers thuis voort, via internet. We zullen dit in de toekomst dus zeker voort mee volgen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik wil me hierbij aansluiten, want pesten is echt wel een pest in onze samenleving, bijvoorbeeld ook op scholen. In het onderwijs vinden al vele initiatieven plaats, maar er is de specifieke invalshoek van het cyberpesten, die toch wel een specifieke kennis vereist van die mensen die kinderen begeleiden en proberen te waarschuwen voor de gevaren ervan. Daar zouden we als overheid toch werk van kunnen maken.

Een aantal jaren geleden heeft het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek (viWTA) ter zake al een heel onderzoek verricht. We hebben ook hoorzittingen gehad in de commissies voor Onderwijs en Jeugd. Er zijn ook een aantal aanbevelingen. Ik wil erop wijzen dat we momenteel werken aan een voorstel van resolutie om die concrete aanbevelingen aan de regering te doen. Mevrouw de minister, ik ben blij dat u een brief hebt geschreven naar uw collega's bevoegd voor de jeugd en het onderwijs. U drieën bent immers eigenlijk de belangrijke partners. Ik wil voorstellen dat er een soort rondetafelconferentie zou plaatsvinden, zoals we dat bijvoorbeeld ook hebben gedaan met betrekking tot de jeugdkampplaatsen. Bij die conferentie zouden de drie ministers evenwaardig rond de tafel zitten en vanuit hun eigen beleidsdomein bekijken wat ze kunnen doen om begeleiders, ouders, leerkrachten en kinderen te ondersteunen in de strijd tegen het cyberpesten.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil me namens onze fractie eveneens aansluiten wat deze door mevrouw de Wachter aangekaarte problematiek betreft. We zijn er ons allen van bewust dat pesten een veelkoppig monster is. Rich-ten we onze aandacht op één van die koppen, dan duikt er onvermijdelijk een andere kop op. In dit geval gaat

het over het cyberpesten, dat vrij recent is, hoewel het toch al een aantal jaren bestaat.

Ik wil één element aan de discussie toevoegen. U kondigt overleg aan met uw collega's van Onderwijs en Jeugd. Dat is uiteraard zeer terecht, maar we moeten ook de ouders betrekken in de discussie, en dan niet enkel de ouders van kinderen die worden gepest, want daar gaat al wel flink wat aandacht naartoe. Ik ben ervan overtuigd dat er ook heel wat ouders zijn die niet beseffen dat hun kinderen – bewust of onbewust – een element zijn bij het pesten van andere kinderen. Dat is dan veeleer een vraag aan uw collega van Onderwijs, maar er moet worden bekeken hoe de onderwijzers op een verantwoorde en open manier die boodschap kunnen geven aan ouders. Dat kan in het kader van een oudercontact, een evaluatie, weet ik veel wat. Ook dat element zou zeker niet mogen ontbreken in de discussie.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik heb met de nodige aandacht geluisterd. Naar aanleiding van wat Europa heeft opgestart, heb ik me eens beziggehouden met opzoekingswerk naar websites, bijvoorbeeld om te bekijken hoe het bij de Vlaamse overheid staat. Er blijkt sprake te zijn van een potpourri, waarbij ongeveer 70 percent verouderd blijkt en 20 percent uit Nederland komt. De overige paar procenten zijn eigen Vlaamse websites en weblogs. We moeten ons daar misschien eerst eens op richten, als informatiebron voor het geheel.

Ik wil dit ruimer bekijken. Het gaat niet alleen over cyberpesten, denk ik. Dit wordt terecht aangekaart, want het is een ernstig probleem, en dat niet alleen bij kinderen: cyberpesten treft ook politici en andere volwassenen. We moeten het geheel bekijken. De minister van Media zou ook hierbij moeten worden betrokken, meen ik. Het is immers een totaalpakket. Dat heb ik tot nu toe niet gehoord als het gaat over de bevoegdheden, wat jammer is. Het gaat immers niet alleen over cyberpesten, maar ook over het misbruiken van nationaliteit en identiteit, over spamming en phishing. Dat zijn nu net punten die, met een bepaalde handleiding, ook terug te vinden zijn in de ruime decreetstukken over de nieuwe media die we momenteel bespreken. Ik zou het op prijs stellen dat de bevoegde minister van Welzijn en andere ministers de minister van Media hierbij zouden betrekken, gezien het totaalpakket. We moeten natuurlijk oppassen dat we niet te veel regelen. De websites waarop dit gebeurt, hebben immers al een bepaalde code. Misschien moeten we de ouders bewust maken van hoe computers werken, want dat lijkt me het grote probleem te zijn: in de meeste gevallen zijn de kinderen slimmer dan de ouders.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik ben blij dat mevrouw De Wachter deze problematiek in de plenaire vergadering heeft gebracht. Ik heb in 2001 de toenmalige bevoegde minister ondervraagd, net als de minister van Jeugd en de minister van Onderwijs. Het resultaat was een reeks hoorzittingen en een lijvig rapport van het viWTA, het huidige Instituut Samenleving en Technologie (IST). Daar zit een pak beleidsaanbevelingen in, mevrouw de minister. Ik zou er willen op aandringen dat u samen met uw collega's-ministers niet meer probeert het warm water nog eens uit te vinden. De beleidsaanbevelingen zijn er, het parlementaire werk zit erop. Nu komt het erop aan acties uit te werken. Daar pleit ik sterk voor.

Uit nieuw onderzoek blijkt dat jongeren zelf het probleem sterk onderschatten. Alle beleidsmaatregelen moeten dan ook gepaard gaan met aandacht voor de jongeren zelf.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, inderdaad, er ligt al een hele waaier van aanbevelingen van het viWTA, nu IST, op tafel. Er is een voorstel van resolutie op komst. Cyberpesten hoort bij een moderne vorm van asociaal gedrag. Ik denk dat we vooral onze leerkrachten-in-opleiding moeten wapenen tegen dat soort gedrag. Via het onderwijs – dat is de beste weg denk ik – moeten we ook de ouders scholen met betrekking tot de omgang met dat modern medium. Wanneer een klas Leefsleutels krijgt, worden de ouders uitgenodigd voor meer uitleg. Neem dat cyberpesten op in Leefsleutels, en vertel aan de ouders wat het precies inhoudt en zeg vooral dat ze de computer tot op een bepaalde leeftijd in de huiskamer laten staan, zodat er controle is. Het is van alles iets maar ik denk dat alle aspecten hier aan bod gekomen zijn.

Minister Veerle Heeren: We moeten de thematiek inderdaad opentrekken naar verantwoord internetgebruik. Alle betogen van vandaag bewijzen dat gezamenlijke actie belangrijk is. Ik neem de suggestie mee om de minister van Media te vragen om daaraan deel te nemen.

Child Focus heeft een rapport gemaakt over virtuele prostitutie van jongeren. Dat is voor velen onder u misschien iets totaal anders, maar we kunnen het plaatsen onder die noemer van verantwoord internetgebruik. Ook daarover vindt overleg plaats. Ik hoop dat we vóór Pasen kunnen komen tot een afgebakend geheel. Het rapport van het viWTA zal een handige tool zijn, ook bij de implementatie.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank alle collega's voor hun inbreng. Mevrouw de minister, het is duidelijk dat dit een zeer breed gedragen bekommernis is. Dat geldt niet alleen voor dit parlement, maar ook in Europa en

binnen de socialenetwerksites waar het vaak om draait. Zelfs de technologiebedrijven willen zich mee engageren om kinderen te wapenen tegen deze evolutie. We hebben met een zeer reëel probleem te maken. We wachten op de initiatieven van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het heropstarten van de communautaire dialoog en de garanties op concrete resultaten

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hautem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het heropstarten van de communautaire dialoog en de garanties op concrete resultaten

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, ik kan er niet aan doen, u blijft volharden in de boosheid en daarmee sta ik hier weer vandaag.

“Ça passe ou ça casse”, konden we dit weekend lezen in De Standaard. Met die instelling wil de Vlaamse Regering blijkbaar de communautaire dialoog nog deze maand heropstarten. Meer zelfs, als het van de Vlaamse Regering afhangt, wordt er tot de finish doorgewerkt.

“Maar, als er na die ene vergadering geen resultaten zijn, is het gedaan met de dialoog”, zo kunnen we lezen en klinkt het in de regering. Wederom heel stoere taal, mijnheer de minister-president, ik heb zoiets al eerder gehoord, maar goed, het is u gegund.

Collega's, tot op heden reageerde de Vlaamse Regering afwachtend op het aanbod van de Franstalige partijen: er zouden en moesten garanties zijn om inderdaad terug aan de tafel te gaan zitten en u zou niet verleid worden tot tijdverlies en tot eindeloos vergaderen zonder uitzicht op resultaten. Volgens mij was dat een terechte houding.

In tegenstelling tot vorige week is er nu totaal geen sprake meer van garanties. Neen, u gaat zonder garanties aan de onderhandelingstafel zitten. Begrijpe wie dat kan.

Mijnheer de minister-president, vorige week heb ik u de vraag gesteld om dit voltallige parlement te laten beslissen of u al dan niet terug aan tafel gaat zitten met de Franstalige partijen, maar blijkbaar hebt u daar geen oren naar. Nochtans blijkt uit de praktijk dat het nuttig zou zijn om er hier een debat over te voeren.

Mijn vraag luidt als volgt: welke nieuwe aanwijzingen heeft de Vlaamse Regering gekregen van de Franstalige partijen inzake garanties op concrete resultaten van de gesprekken?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, het begint een beetje een vaudeville te worden. In september had u garanties, maar later bleek dat ze er niet waren. In oktober was het al een beetje van: het moet een laatste kans zijn, we moeten niet wekenlang palaveren. In november zei u dat u niet met u liet spelen en dat er voor het einde van het jaar resultaten moesten zijn, en deelakkoorden waarover voor juni 2009 gestemd moest zijn. Daarna werd de dialoog opgeschort. Nu, sinds de ministerraad van vrijdag jongstleden, zegt de Vlaamse Regering en zegt u dat u in februari nog één datum zult zoeken en dat het tijdens die ene vergadering zal moeten gebeuren.

Mijnheer de minister-president, ik heb een beetje de indruk dat u er zelf niet meer in gelooft.

Minister-president Kris Peeters: Het is al een tijdje dat u dat denkt.

De heer Joris Van Hauthem: Ja, en ik word steeds meer gesterkt in mijn overtuiging. Ik heb steeds meer de indruk dat u een elegante exit van de onderhandelingen zoekt, onder meer om tegemoet te komen aan een aantal van uw burgemeesters die zich terecht afvragen waar het allemaal toe geleid heeft. De Franstaligen zeggen zelf dat u aan het zoeken bent om de mislukking in hun schoenen te schuiven. Ik geef u daar zelfs gelijk in. U zult met ons moeten vaststellen dat het niet lukt, dat men niet wil, dat men geen garanties wil geven, dat men opnieuw eisen op tafel legt waaraan u niet tegemoet kunt komen. In de parallelle werkgroep Brussel-Halle-Vilvoorde, waar de Vlaamse Regering officieel niet aan deelneemt, maar waar uw partij wel in zit, ligt alles opnieuw op tafel: de benoeming van de burgemeesters en de uitbreiding van Brussel.

Mijnheer de minister-president, ik meen dus dat u mentaal de stekker al hebt uitgetrokken en dat u het juiste moment zoekt om dat ook effectief te doen. Vandaar de oproep om nog één keer één vergadering te organiseren en de stelling dat het gedaan is als er dan geen resultaten zijn. Welke garanties hebt u dat het nu wel zal lukken tijdens die ene vergadering? En vooral: wat zal de

Vlaamse Regering doen nadien, als het mislukt is? Ik kan me maar moeilijk voorstellen dat de Vlaamse Regering in het algemeen en u in het bijzonder, zich ertoe zou beperken vast te stellen dat het communautaire luik van het Vlaamse regeerakkoord gewoon niet uitgevoerd geraakt. Als het mislukt, hebt u dan een plan B? Wat gaat u dan doen? Zult u blijven staren op een mislukking of zult u eindelijk eens actie ondernemen en ervoor zorgen dat uw regeerakkoord alsnog uitgevoerd geraakt op dit punt?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik verwachtte al dat de heer De Craemer hier vandaag opnieuw deze vraag zou stellen.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt mij eigenlijk gelijk gegeven door te zeggen dat we nog één vergadering moeten beleggen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Zo had ik het begrepen, ik kom er straks op terug.

Mijnheer De Craemer, ik wil hier wel elke keer wel een stand van zaken geven, zoals u hebt gevraagd, maar ik stel vast dat er telkens een zekere onlogica in uw standpunt zit. U zegt telkens dat de gemeenschapsdialoog op niets trekt, dat ik hem nooit had mogen opstarten, dat het een doodgeboren kind is. *(Opmerkingen van de heer Gino De Craemer)*

Maar daarnaast vraagt u wel een debat over de gemeenschapsdialoog en over hoe die moet worden aangepakt. Ik heb hier van de meerderheid een mandaat gekregen om de gemeenschapsdialoog te starten. In dat mandaat werd gesteld dat ik deelakkoorden moet realiseren voor de verkiezingen van 2009. Ik ben ervan overtuigd dat de mogelijkheid en de tijdsspanne om die deelakkoorden te sluiten, heel beperkt zijn. De heer Van Hauthem heeft terecht opgemerkt dat de Vlaamse Regering niet de bedoeling heeft en er absoluut niet mee akkoord gaat om opnieuw een reeks van vergaderingen te starten waarbij men gaandeweg verzinkt in het moeras.

Vrijdag hebben we binnen de Vlaamse Regering alles nog eens op een rijtje gezet. We hebben vastgesteld dat de Franstaligen willen dat de gemeenschapsdialoog opnieuw wordt opgestart. Heel wat belangrijke deelnemers aan de dialoog, onder wie covoorzitter Armand De Decker en Philippe Moureaux, hebben die wens geuit. De reactie van de Vlaamse Regering daarop is dat we nog één keer een vergadering zullen beleggen, om daar vast te stellen of deelakkoorden al dan niet mogelijk zijn. We willen niet in een situatie terechtkomen waarbij er nog verschillende vergaderingen volgen. Op die ene vergadering moet duidelijk worden

waar we staan. En we zullen daar dan ook de nodige conclusies uit trekken.

Ik denk dat dat een normale gang van zaken is. We volgen een lijn die volledig binnen het mandaat valt dat ik van dit Vlaams Parlement heb gekregen.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt de vorige keer ook al gevraagd wat het plan B is. Ik heb toen gezegd dat u zelf ook een plan B hebt, maar dat bleek dan het plan A te zijn. Ik ga ervan uit dat we niet over een plan B moeten spreken zolang het plan A nog in uitvoering is of nog een kans op slagen heeft. Pas wanneer het plan A – deelakkoorden afsluiten binnen de gemeenschapsdialoog – niet lukt, zullen we over een plan B spreken, niet eerder. Eerst moeten we alles op die gemeenschapsdialoog zetten, en kijken hoe die verloopt.

Mijnheer De Craemer, u verwees terecht naar de uitspraak 'ça passe ou ça casse'. Wat ons betreft, moet die eerste vergadering duidelijk maken of er deelakkoorden of principiële akkoorden kunnen worden afgesloten, waarmee we de gemeenschapsdialoog een tweede adem kunnen geven. Dat valt mijns inziens volledig binnen de krijtlijnen die hier zijn besproken.

Ik ga ervan uit dat u mij volgende week opnieuw zult ondervragen over deze materie. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Het parlement kan alle informatie krijgen die het van mij wenst.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, het is opnieuw heel duidelijk dat er geen garanties zijn. De ene week klopt u zich nog stoer op de borst en stelt u dat u niet meer rond de tafel gaat zitten als er geen garanties zijn, maar deze week klinkt het al totaal anders. Nu roept u, zo mak als een lammetje, zelf op om opnieuw aan tafel te gaan zitten.

Waar zijn die garanties nu gebleven? Er zijn er geen. Ik heb er in elk geval geen enkele gehoord. Straks moeten we er nog voor opletten dat de Franstaligen garanties gaan eisen of bijkomende eisen stellen.

Mijnheer de minister-president, ik heb er genoeg van. Ik hoop dat ik hier volgende week niet opnieuw hoef te staan. Overigens hebben ook uw eigen partijgenoten er genoeg van. Ook zij zien in dat u niet langer spelletjes kunt spelen.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal wel over mijn eigen partij spreken, spreekt u over de uwe.

De heer Gino De Craemer: Ook zij zien in dat het gedaan is met nodeloos tijd rekken. Ook zij zien in dat het woord 'crisis' door u en door uw regering als drogreden gebruikt wordt om niet in te grijpen. Ze zien ook in dat wij in Vlaanderen niet de nodige economische hefboomen hebben om de financiële en economische

crisis op te lossen. Ze zien ook in dat u niets in de pap te brokken hebt en dat u onder curatele staat van uw federale collega's.

Mijnheer de minister-president, het vertrouwen in u is zoek, ook in uw partij en ook in de regering. U komt tot geen enkele oplossing in het communautaire dossier.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik heb u geen gelijk gegeven wanneer u zei dat u nog één dag gaat onderhandelen. Voor mij is dat een teken dat het nu zelfs bij u begint te dagen dat het niet zal lukken. U zoekt een elegante exit uit de gemeenschapsdialoog om nog te presenteren voor de verkiezingen. Desnoods staat u met lege handen, maar u kunt de schuld dan in de schoenen van de anderen schuiven.

Het is niet zo dat u een mandaat gekregen hebt van dit parlement om alleen over deelakkoorden te onderhandelen. Het mandaat van deze Vlaamse Regering is uw regeerakkoord en niet een deeltje daarvan. Ik zal niet herhalen wat daar allemaal in staat.

Als de Franstaligen vragende partij zijn, dan komt het in orde. Als zij geen vragende partij zijn en Vlaanderen is vragende partij, dan komt het niet in orde. Ik stel voor dat u uw conclusies trekt. Een aantal van uw burgemeesters hebben die effectief ook getrokken. Zoals de heer Van Rompuy ooit heeft gezegd over BHV: "Politiek is ook een zaak van geloofwaardigheid." Wat u nu aan het doen bent, is op een krampachtige manier uw geloofwaardigheid proberen terug te winnen voor de verkiezingen. Die geloofwaardigheid hebben anderen al te grabbel gegooid, net als u nu zelf.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de minister-president, u kunt zeggen dat het parlement het recht heeft om vragen te stellen en geïnformeerd te worden. Maar het spijt me, ik heb niets nieuws gehoord. Het is telkens opnieuw hetzelfde refrein, weliswaar met andere vervaldata. De heer Van Hauthem heeft de opeenvolgende vervaldata geschetst die u in het vooruitzicht stelde.

Eén ding is me niet duidelijk. U wilt nog een ultieme vergadering om te weten waar u staat. Ik leid daaruit af dat er op dit ogenblik geen akkoorden zijn, geen afspraken, geen toezeggingen. Hoe rijmt u dit met uw verklaring dat u garanties gekregen had van de Franstaligen? U hebt nu nog altijd niets binnen, geen enkel deelakkoord, en u moet nog naar een ultieme vergadering om te weten of het hun wel menens is.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Het is om de minister-president te steunen. U zegt dat hij niet meer gesteund

wordt, mijnheer De Craemer. In uw partij hebt u waarschijnlijk een heel ruime steun. Het enige probleem is dat u geen partij meer hebt. *(Opmerkingen van de heer Gino De Craemer)*

Onze fractie steunt de aanpak van de minister-president. Hij heeft altijd gezegd: “Ik zal met de dialoog starten en ik wil deelakkoorden sluiten.” Enkele weken geleden heeft hij ook al gezegd: “Ik wil me niet laten meesleuren in een slijtageslag van ellenlange vergaderingen. Ik wil weten op een bepaalde dag dat ik ga onderhandelen met de Franstaligen en dat er deelakkoorden kunnen worden gesloten.” Dat is de juiste strategie, of het nu deze week is of de volgende. Hij wil terecht niet in een onderhandeling terechtkomen waar er geen akkoorden mogelijk zijn.

U zinspeelt op BHV. Dit staat totaal los van de communautaire dialoog. Het heeft geen enkele binding. Het is trouwens een van de redenen waarom de communautaire dialoog vandaag nog niet tot resultaten zal komen: in hoofde van sommigen wil men dat koppelen, terwijl de Vlaamse Regering niet eens deelneemt aan de BHV-werkgoep. Laat staan dat er enige interactie is tussen wat er in de werkgroep gebeurt en wat bij de dialoog gebeurt. Wie het wil koppelen, maakt de dialoog onmogelijk.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, sommige collega's zitten al in volle verkiezingscampagne. Dat is hun volste recht. De Vlaamse Regering is ondertussen bezig met het aanpakken van de crisis, niet alleen van de banksector, maar ook van de automobielsector, van de landbouw en vele andere sectoren. We zijn ook bezig wat in het regeerakkoord staat en wat in het Vlaams Parlement over de staatshervorming is gevraagd, maximaal te realiseren. Sommigen hebben daar verkeersborden voor nodig, wij doen dat elke dag opnieuw. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

Mijnheer Peumans, ik wil rustig wachten tot u uw punt hebt gemaakt. Mijnheer Bourgeois, u vraagt elke keer naar garanties, maar u weet dat we bij de start van de gemeenschapsdialoog de garanties voor deelakkoorden heel duidelijk hebben geformuleerd. Ook de garanties over de discussie over Brussel-Halle-Vilvoorde hebben we duidelijk geformuleerd. U komt er elke keer op terug. Ik ga er vanuit dat dit nog een tijdje zal doorgaan.

Mijnheer De Craemer, ik ga er vanuit dat u deel uitmaakt van de oppositie en dat u de Vlaamse Regering en de Vlaamse meerderheid niet steunt. Ik kan dat begrijpen. Het is wel belangrijk dat wij de gemaakte afspraken zo goed mogelijk nakomen en dat we de conclusies zullen trekken op het moment dat wij menen dat ze moeten worden getrokken. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

Mijnheer Peumans, ga uw gang.

De voorzitter: Mijnheer Peumans heeft het woord niet, mijnheer de minister-president, u hebt het woord. *(Rumoer)*

Minister-president Kris Peeters: Excuseer, mijnheer Peumans, ik heb niet de bevoegdheid om u het woord te geven. Mevrouw de voorzitter, mijn excuses.

Dit is heel ernstig. We zullen er alles aan doen. Die vergadering waarvan de datum nog niet is vastgelegd, zal doorslaggevend zijn om na te gaan hoe we de stappen in de staatshervorming die hier zijn gevraagd, kunnen realiseren. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, u hebt uw zeven thema's waarmee u naar de dialoogtafel wilt stappen, in het Frans laten vertalen. Ik vrees dat de Franstaligen die vertaling echt niet nodig hebben. Ze hebben u al lang begrepen. Ik vrees dat het u en uw regering zijn die een taalbad nodig hebben. Eén woord in het Frans begrijpt u niet, en dat is 'non'. Dat betekent neen. Ze zullen u nooit garanties geven.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb nog een uitsmijter voor u. Iemand die zegt, een regering die alleen een meerderheid in Wallonië heeft, speelt met vuur. Dat is staatsgevaarlijk. U mag eens raden wie er de leiding neemt van een dergelijke regering.

De heer Joris Van Hauthem: In 1991 stond Philippe Moureaux op de stoep van de 'zestien'. Het ging over het al dan niet toekennen van exportlicenties voor wapens van FN naar Saoedi-Arabië. De federale regering weigerde of er was onenigheid. Weet u wat de heer Moureaux zei? “Als de federale regering het niet doet, dan zal de Waalse gewestregering het doen, illegaal, ongrondwettelijk, maar ze zal het doen.” Dat was een institutionele atoombom.

Mijnheer de minister-president, na alles wat we hebben meegemaakt in vier jaar, waarin u communautair niets hebt binnengehaald, vraag ik wanneer u eindelijk eens uw institutionele atoombom boven zult halen. Dat zou pas geloofwaardig zijn. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de crisis in de landbouwsector en de reactie van de landbouworganisaties op het herstelplan van de minister-president

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, collega's, we maken in Vlaanderen en in

Europa een bijzonder diepe crisis mee in de land- en tuinbouwsector. Dat wordt niet alleen gestaafd met cijfers van de landbouworganisaties en de Vlaamse landbouwadministratie, maar ook met Europese cijfers.

Vorige week heb ik in de subcommissie Landbouw een vraag gesteld over die crisis en over de noodzaak van een relanceplan. U hebt toen al aangekondigd dat daar volop werk van wordt gemaakt. De volgende ochtend was ik uiteraard verheugd om kennis te krijgen van dit plan. Blijkbaar hebben mijn vraag en de uiteenzettingen van collega's bijgedragen tot de opmaak van dit plan.

Ik onthoud uit dat plan dat voor 20 miljoen euro versneld zal worden uitbetaald aan de landbouwers. Dat is belangrijk. Verder zal Europa 500 miljoen euro uittrekken voor maatregelen die specifiek betrekking hebben op het klimaat, de alternatieve energie, de waterbeheersing en de herstructurering van de zuivelsector.

Landbouworganisaties en landbouwers reageren enerzijds tevreden maar vragen anderzijds, heel begrijpelijk gezien de meer dan uitzonderlijke situatie, of er nog bijkomende specifieke investeringen mogelijk zijn voor jonge land- en tuinbouwers. Er zijn ook nog heel wat vragen over de water- en de Rendac-factuur.

Mijnheer de minister-president, tegelijk wil ik uw aandacht vragen voor landbouwers die ten gevolge van de economische situatie moesten uittreden. Kunt u op dit moment al bijkomende maatregelen aankondigen? Welke maatregelen worden nog onderzocht? Als er al maatregelen in de pijplijn zitten, dan vernemen we dat liever nu dan morgenvroeg.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: In de subcommissie Landbouw hebben we inderdaad al meermaals gedebatteerd over de crisis in de land- en tuinbouwsector. Dat is een belangrijke sector waar de crisis diep snijdt. Het is geen probleem van aanbod; het aanbod is immers onder controle via mechanismen zoals de melkquota. De vragen de consumptie-uitval hebben ervoor gezorgd dat deze sector in grote problemen zit. In de commissie hebt u terecht gevraagd wat ik bijkomend kan doen, rekening houdend met de budgetten waarover ik kan beschikken.

In tegenstelling tot andere sectoren waar de productie tijdelijk kan worden verminderd, is dat voor een landbouw- of melkveebedrijf niet mogelijk. De productie kan niet zomaar worden verminderd of stopgezet.

Op het Europese, het federale en het Vlaamse niveau moet worden nagegaan wat er kan gebeuren. Ik heb in de commissie al benadrukt dat we op 19 januari tijdens de Europese Landbouwrapaden samen met andere lidstaten zwaar hebben gepleit voor het invoeren van een aantal

oude instrumenten voor de zuivelsector. Ik heb het dan over de uitvoersubsidies en interventies. De Europese Commissie heeft daarmee ingestemd. We hebben ook uitdrukkelijk gevraagd om bijkomende initiatieven te nemen voor de varkenssector. Daar is de Commissie niet op ingegaan.

Naar aanleiding van het debat in de commissie over de problemen in de varkenssector, heb ik samen met de ministers Laruelle en Lutgen een brief geschreven aan de Europese Commissie waarin we aandringen op maatregelen voor de varkenssector.

Mijnheer De Meyer, u hebt zelf verwezen naar het Europees herstelplan, waarvan ook een deel naar het platteland en de landbouw gaat. Eind juni zullen we bij de Europese Commissie ons programma voor plattelandsontwikkeling aanpassen en indienen, zodat de gelden kunnen worden vrijgemaakt voor de Vlaamse land- en tuinbouwers.

Na de discussie in de commissie en in overleg met de verschillende administraties heb ik heel hard gewerkt om na te gaan wat Vlaanderen kon of kan doen. We hebben een heel belangrijk signaal gegeven door 20 miljoen euro versneld uit te betalen. Dat bedrag heeft zowel betrekking op het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF), waarbij voor 7,5 miljoen euro aan premies versneld worden uitbetaald. Die uitbetaling gebeurt in maart in plaats van in het najaar. De al eerder toegezegde 14 miljoen euro extra aan investeringsmiddelen voor het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds worden eerstdaags vrijgemaakt. Voor de zoekgoeipremie wordt volgende vrijdag al 4 miljoen euro vervroegd ter beschikking gesteld. In totaal gaat het om 20 miljoen euro dat vroeger en dus sneller wordt uitbetaald.

We zullen ook bijkomende maatregelen nemen. Samen met minister Crevits zal ik nagaan hoe we de kosten voor Rendac kunnen drukken. We willen zeker een stijging vermijden. We zullen contact opnemen met de federale overheid om maatregelen te treffen op het vlak van exportkredieten en exportkredietverzekeringen, die heel belangrijk zijn omdat de varkenssector en andere sectoren in de land- en tuinbouw heel veel exporteren.

Die twee elementen worden volop uitgevoerd. We zullen het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) nog meer stimuleren om nog meer exportgericht te werken. We betalen 20 miljoen euro vervroegd uit. We wensen zo de sector, die te kampen heeft met een heel zware crisis, te helpen.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb respect en waardering voor datgene wat u al hebt gedaan. Er moet aandacht gaan naar de blijvers en wijkers.

Ik heb twee concrete dossiers vermeld, namelijk die met betrekking tot de Rendacfactuur en de waterfactuur. Ik weet wel dat minister Crevits daarvoor bevoegd is. Op dat vlak kan er heel wat gebeuren.

Ik hoop dat de aanpassing van het plattelandsprogramma, dat voor 30 juni moet worden ingediend, de komende weken en maanden nog aan bod zal komen in de subcommissie voor Landbouw.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister-president, de inhoud van uw antwoord is zeer bedroevend. Ik had wat anders van u verwacht. Toen ik u gisteren daarover heb geïnterpelleerd, zei u dat u ermee bezig was. Het is dan ook nogal straf dat u 's anderendaags met een relanceplan naar buiten komt zonder de commissie die daarover de dag voordien debatteert, enigszins te informeren.

De inhoud van het zogenaamde relanceplan slaat werkelijk nergens op. Op het vlak van de Vlaamse bevoegdheden beperkt u zich tot het vervroegd terugbetalen van voorziene financiële middelen. In iets extra voorziet u dus niet. Wat in de enveloppe voor landbouw zat, zult u ietwat vroeger uitbetalen. Maar extra maatregelen, waar de landbouwsector nu nood aan heeft om de relance in de hand te werken, die neemt u niet. U hebt nochtans de mogelijkheden om dat te doen. We hebben er in de commissie om gevraagd. U kunt op korte termijn mechanismen in werking stellen om sectoren financieel te steunen. Binnen de Europese Unie is er in de health check een crisisenveloppe. U kunt in specifieke ondersteuning voorzien voor de melkveehouderij, die het zeer moeilijk heeft. U kunt Vlaamse financiële middelen gebruiken om, als de melkprijs onder een bepaalde limiet zakt, die sector te ondersteunen.

U zegt ten slotte dat de melkveehouderij niet minder kan produceren en dat we ze niet gedeeltelijk werkloos kunnen stellen. Ik heb u de suggestie gedaan, zonder te zeggen dat ik er voorstander van ben, om eens ver over de grenzen te kijken naar de Verenigde Staten. Daar is het perfect mogelijk om een gedeelte van de productiemiddelen, in casu de melkkoeien, tijdelijk uit de omloop te nemen en om zo de productie te doen dalen. U wilt dat zelfs niet in overweging nemen.

Als dit het relanceplan is van de Vlaamse Regering, dan vind ik het zeer ontgoochelend. Dan weten de Vlaamse boeren waar ze met deze minister van Landbouw aan toe zijn.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ook ik ben verwonderd. Amper een week geleden hebben wij hierover in de subcommissie Landbouw gedebatteerd. Wij hebben toen

gesteld dat ook deze sector, die in moeilijkheden verkeert, net als alle sectoren in crisis een globaal relanceplan nodig heeft. U hebt daarop geantwoord dat wij daar binnenkort iets over zouden horen, en 's anderendaags komt u dan met een plan. Terwijl u de dag tevoren in de commissie niet eens een tipje van de sluier had opgelicht. Dat is toch een vreemde gang van zaken.

Deze sector heeft een goed relanceplan nodig. Deze sector is niet alleen economisch maar ook maatschappelijk van zeer groot belang. Het is belangrijk dat deze sector in de toekomst kan blijven investeren. Een versterking van het VLIF is zeker nodig. Ik herinner u aan de andere suggesties die ik in de commissie heb gedaan: een betere samenwerking tussen het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM), dat u al vermeldde, en Flanders Investment & Trade (F.I.T.), teneinde nieuwe afzetmarkten te vinden, en extra ondersteuning vanwege de Vlaamse overheid voor de vzw Boeren op een Kruispunt.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, u zult die 20 miljoen euro inderdaad wat vroeger betalen aan de landbouwers. Zij zullen dat goed kunnen gebruiken, onder andere om zaden te kopen. Maar eigenlijk komt er daarbovenop niets bij. Wij weten dat er heel wat miljoenen euro's naar de automobielsector gaan, of naar andere sectoren zoals de banken. Wij weten dat er in België 31.000 bedrijven afhankelijk zijn van landbouw. En dat er daar 46.000 voltijdse arbeidskrachten zijn. Wij zouden dus wel ietsje meer kunnen doen voor de landbouw. Wij weten ook, mijnheer de minister-president, dat Europa naar aanleiding van uw aandringen de zuivelsector toch mag steunen onder de vorm van exportrestituties en mogelijke interventies. Dat is zo sinds 22 januari 2009, als ik mij niet vergis. Is er daar al iets op komst? Men heeft dat voor de varkenssector geweigerd, maar voor de zuivelsector heeft men dat aanvaard. Is men daar al mee bezig?

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, beste collega's, van één ding één. Ik bedoel twee. Als er een discussie is in de commissie, en er worden interessante voorstellen gedaan, dan vind ik het als minister heel belangrijk om al die voorstellen niet alleen even te bekijken maar ook om, als er iets naar buiten komt, dat dubbel en dik te hebben gecheckt bij de administraties. Wij moeten geen dingen aankondigen die niet kunnen worden gerealiseerd. Dat is gebeurd. U kunt dat betreuren. Ik had het ook liever in de commissie bekendgemaakt maar ik ga ervan uit dat alle collega's ermee akkoord zijn dat het belangrijk is dat het zo snel mogelijk gebeurt en dat het niet weken op zich laat wachten. Wij hebben heel concreet afgesproken met de administraties dat die sommen kunnen worden vrijgemaakt.

Het is ook heel belangrijk dat er in de economische crisis die wij nu meemaken zeer snel geld kan worden overgemaakt. Mijnheer Wymeersch, u doet daar nogal smalletjes over, maar 20 miljoen euro is niet alleen een vrij belangrijk bedrag, ook de stortingen zijn zeer sterk verminderd en versneld, zodanig dat de eerste stortingen er al nu vrijdag zullen komen. Als u zegt dat dat op niets trekt en dat het allemaal niet de moeite waard is, dan is dat een uitspraak waarvoor u volledig verantwoordelijk bent. Ik vind dat niet correct.

Er wordt me hier gevraagd de middelen van het VLIF te verhogen. Ik ga er echter van uit dat we al veel dichter bij een oplossing voor de economische crisis zullen zitten vooraleer een dergelijk dossier kan worden ingediend. Bovendien zullen heel wat bedrijven tegen dan waarschijnlijk niet meer over de nodige financiële middelen beschikken. Die maatregelen zouden te laat komen of zouden de economische crisis in deze sector niet voldoende aanpakken.

De meeste maatregelen met betrekking tot de landbouwsector moeten op het niveau van de Europese Unie worden genomen. Ik denk dat we hier terecht voor blijven pleiten. Natuurlijk moeten we de effecten van de economische crisis dagelijks opvolgen. Ik zal dat met betrekking tot de landbouwsector zeker doen. We kunnen niet stellen dat het met een plan allemaal voorbij is. Indien de crisis ook in de land- en tuinbouwsector nog erger wordt, zullen we moeten nagaan welke bijkomende maatregelen we nog kunnen nemen. Ik zal met minister Crevits overleg plegen over Rendac en over de waterfacturen. We zullen ook samen met de federale regering nagaan wat we kunnen doen.

Eenmaal een beslissing is genomen en we tot de uitvoering kunnen overgaan, is het belangrijk hierover te communiceren. Ik wil geen maatregelen nemen die vervolgens niet kunnen worden toegepast. Ik wil geen maatregelen nemen die pas na veel discussie kunnen worden gefinaliseerd. Daar wil ik geen bijdrage toe leveren. Het is belangrijk duidelijk te communiceren over de maatregelen die ook kunnen worden toegepast. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Jos De Meyer: Het antwoord van de minister-president omvat veel elementen. De vervroegde uitbetaling van 20 miljoen euro vormt in elk geval een belangrijke maatregel. Dat is niet niets. Wat vandaag binnen de Europese Unie mogelijk is, was dat zes maanden geleden nog niet. We zullen ons met betrekking tot alle bijkomende maatregelen die de landbouw versterken, bondgenoten van de minister-president tonen.

Ik heb nog een boodschap voor alle leden van de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Indien onze werkzaamheden in de subcommissie ertoe kunnen bijdragen dat binnen een periode van 24

uur kan worden beslist, leveren we ongetwijfeld heel nuttig en heel belangrijk werk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anissa Temsamani tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de maatregelen die scholen nemen om onbetaalde schoolfacturen te innen

De voorzitter: Mevrouw Temsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Mevrouw de voorzitter, ook onze scholen hebben last van de economische crisis. Aangezien veel gezinnen door die crisis worden getroffen, krijgen ze het steeds moeilijker de schoolfacturen tijdig te betalen. Er zijn een aantal manieren waarop die scholen de kosten kunnen innen. Momenteel is een van die manieren de inschakeling van incassobureaus.

We mogen dit niet overroepen. Momenteel doen ongeveer 400 scholen een beroep op incassobureaus. Bovendien weten we dat de incassobureaus, waarvoor geen duidelijke richtlijnen bestaan, op verschillende manieren te werk gaan. Sommige bureaus wachten tot de facturen zich echt hebben opgestapeld en het om heel belangrijke bedragen gaat. Andere bureaus grijpen veel sneller in en sturen na een of twee maanden al een verwittiging om de ouders tot de betaling van de factuur aan te zetten.

De scholen kunnen ook andere middelen aanwenden. Zo kunnen ouders andere ouders aanspreken en op de hoogte brengen van het feit dat bepaalde facturen nog niet zijn betaald. Met een ander middel dat door scholen wordt gebruikt, heb ik het persoonlijk moeilijk. Scholen dreigen op het einde van het schooljaar vaak het rapport van de kinderen niet af te leveren. Het probleem is dat op die manier een kind wordt gestraft voor het feit dat zijn ouders een factuur niet hebben betaald. Dit bevindt zich allemaal enigszins in een grijze zone.

Mijnheer de minister, wat zijn de gevolgen voor het kind indien een school het rapport aan het einde van het schooljaar niet uitreikt?

En zijn er duidelijke richtlijnen voor de procedures die hier worden toegepast?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, wanneer het gaat over de facturen die ouders krijgen van scholen en die ze moeten

betalen, dan zijn er voor mij drie verantwoordelijken. Wij hebben als overheid een verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de facturen betaalbaar zijn. Scholen hebben ook een verantwoordelijkheid in dezen. En ook ouders hebben een verantwoordelijkheid. Die driehoek van overheid, scholen en ouders moet het doen en kinderen mogen geen slachtoffer zijn. Het recht van kinderen om te leren, om een diploma te halen, mag daar niet van afhangen. Laat me daarover duidelijk zijn.

Wij als overheid hebben de voorbije jaren beslist om de centen waarover de scholen beschikken, aanzienlijk te verhogen. Ze hebben veel belangrijkere budgetten en we vragen in ruil dat scholen de kosten voor ouders beheersen. We vragen dat ze voor wat strikt nodig is voor onderwijs, geen kosten aanrekenen. Niet voor handboeken of woordenboeken dus. En dat ze leuke uitstappen doen, reizen maken die niet te duur zijn. Daarnaast vragen we aan scholen dat ze duidelijk zijn in bijdragen die ze vragen aan ouders voor andere dingen en dienstverlening, zoals warme maaltijden.

U bent er mij samen met de andere parlementsleden in gevolgd. Ik vond het een verantwoordelijkheid van de overheid om veel meer middelen ter beschikking te stellen van de scholen zodat ze zelf meer lasten op zich konden nemen, en aan de scholen te vragen om hun kosten te beheersen.

Ik denk dat scholen een wat bijzondere verantwoordelijkheid hebben om aan ouders heel duidelijk te maken welke facturen ze te verwachten hebben. Er zijn natuurlijk niet alleen woordenboeken, handboeken, schoolmateriaal. Er zijn ook de uitstappen. Er zijn ook de warme maaltijden. Het is belangrijk dat scholen dit bespreken met vertegenwoordigers van de ouders in de schoolraad en dat ze de ouders zeer goed informeren over wat hun te wachten staat. Die verantwoordelijkheid ligt bij de scholen.

Ten slotte zijn er de ouders. Ik denk dat we heel duidelijk aan ouders moeten zeggen dat een rekening van een school evenzeer moet worden betaald als een rekening van het internet of een rekening van een supermarkt. Want ouders die hun rekeningen niet betalen, straffen eigenlijk de andere ouders en de kinderen van de andere ouders want een school kan dat geld nergens anders gaan zoeken. We moeten dus erg duidelijk maken dat facturen van scholen moeten worden betaald in het belang van alle ouders en alle kinderen.

Natuurlijk moeten we een onderscheid maken tussen ouders die slordig zijn en denken dat ze het zich kunnen veroorloven om te wachten met betalen, en ouders die in financiële problemen komen, ondanks maatregelen die we nemen, en die dus effectief niet kunnen betalen.

We hebben voor ouders die het financieel moeilijk hebben, bijkomend beleid ontwikkeld. Sinds dit schooljaar is

er een sterk uitgebreid aanbod van schooltoelagen. Vanaf het eerste kleutertje van een gezin met een bescheiden inkomen dat in de kleuterklas start tot het jongste kind dat de hogeschool of de universiteit verlaat, geven we fors verhoogde schooltoelagen. U weet dat ik dat eigenlijk beschouw als het begin van een soort aanvullende Vlaamse kinderbijslag. We doen dat. Het kwart van de gezinnen met de meest bescheiden inkomens krijgt dus sinds dit schooljaar een fors verhoogd bedrag.

Maar desondanks zullen er wel situaties zijn dat mensen toch in de problemen komen. Scholen moeten daar oog voor hebben en moeten samenwerking zoeken, bijvoorbeeld met het OCMW, om te zien hoe ze daarmee omgaan.

Ik heb aan de Koning Boudewijnstichting gevraagd om, samen met de onderwijsverantwoordelijken, een project op te zetten waarbij we scholen meer dan ooit bewust maken voor het feit dat het voor sommige ouders moeilijk is, waarbij we scholen tips geven over hoe ze kostenbeheersing moeten aanpakken. Ik ga ervan uit dat de Koning Boudewijnstichting, samen met de scholen, een interessant draaiboek gaat maken. Maar tegelijkertijd is de boodschap, ook in dit project met de Koning Boudewijnstichting, dat ouders die de schoolfacturen kunnen betalen, ze moeten betalen. We mogen echt niet verglijden in een toestand dat ouders denken dat de school toch geen tanden heeft en dat de school de factuur niet opnieuw zal komen voorleggen. Dat is niet goed.

We moeten genereus zijn voor ouders die het moeilijk hebben. Scholen moeten oog hebben voor de kosten en oog hebben voor ouders die het moeilijk hebben. Maar ouders moeten wel weten dat een schoolfactuur evenzeer te betalen is als de factuur van de supermarkt of de factuur van internet.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben het absoluut met u eens als u zegt dat men een aantal maatregelen moet treffen voor de ouders die het iets moeilijker hebben, om ervoor te zorgen dat hun kinderen niet het slachtoffer zijn van de onbetaalde facturen.

Ik heb zelf een enquête gehouden bij een aantal scholen. Wat u zegt, klopt. Het zijn niet alleen de ouders die meer getroffen worden door de financiële crisis die het moeilijker hebben om de facturen te betalen, het gaat ook over ouders die eigenlijk uit nonchalance de facturen niet betalen. Ik vind dat dat niet kan, zeker niet als kinderen op het einde van het schooljaar omwille van die omstandigheden het rapport niet krijgen. Zijn er ook richtlijnen voor de scholen met betrekking tot deze ouders?

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mijnheer de minister, u haalt de verantwoordelijkheid van de ouders aan. Dat ondersteunen we. Ook de instrumenten waaraan gewerkt wordt, kunnen we ondersteunen.

Maar u hebt eigenlijk nog niet concreet geantwoord op de vraag wat de school nu concreet kan doen. Men zou een aantal maatregelen kunnen treffen, maar wat zal een school nu concreet kunnen doen? U wijst op het belang van het kind, maar als een deurwaarder voor de deur staat of er komen brieven van een incassobureau, merken de kinderen dat ook. Dat heeft toch ook gevolgen in het gezin.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de minister, ik heb ook een beetje de indruk dat rond het probleem wordt gefietst.

Ik ben het met u eens dat het beleid de voorbije jaren heel wat heeft gedaan. Er zijn extra middelen. We zijn het niet met elkaar eens wat de verhoging van de kinderbijslag via de schooltoelage betreft, maar daar gaat de discussie hier niet over.

Er is een maximumschoolfactuur, scholen hebben meer middelen en toch kampen heel wat scholen met het feit dat facturen, die lager moeten zijn dan vroeger, niet betaald worden. De enquête die ik heb gedaan, mijnheer de minister, leert dat het niet altijd de sociaal zwaksten waren die niet betalen. Is dat misschien omdat mensen denken dat de school geen extra inspanningen doet om de factuur te innen?

Onze scholen hebben wel degelijk extra tools nodig om de facturen te innen. De schoolfactuur is een fundamentele factuur en is in het belang van de opvoeding van het kind. Als ouder heeft men de verdomde plicht om zijn verantwoordelijkheid te nemen en de factuur te betalen. Ik denk dat we scholen meer moeten ondersteunen om dat ook hard te maken.

Met uw andere beschouwingen ben ik het eens. We hebben al heel wat inspanningen geleverd. Ik leg hier de nadruk op de ouders die hun verantwoordelijkheid niet nemen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de heer Van Dijck. Het is voor een school natuurlijk moeilijk om het onderscheid te maken tussen ouders die het echt moeilijk hebben om de factuur te betalen en ouders die het wel zouden kunnen, maar het door omstandigheden niet of niet snel genoeg doen.

Mijnheer de minister, heb ik het goed begrepen dat de studie van de Koning Boudewijnstichting focust op het sensibiliseren van de scholen over wat financiële

problemen kunnen zijn van gezinnen en hoe de school er door het nemen van kleine maatregelen toch voor zou kunnen zorgen dat de schoolfactuur daalt? Of is het ook de bedoeling van de studie dat instrumenten van aanpak worden aangereikt aan de scholen?

Er bestaat al veel op het terrein. Het zou niet slecht zijn om de goede praktijkvoorbeelden te verspreiden en bijvoorbeeld aan te geven wat de voor- en nadelen zijn van het werken met een incassobureau of een advocaat en wat andere manieren zijn om aan culturele beïnvloeding te doen, zodat mensen die het kunnen, hun facturen ook punctueel betalen. Doet de studie dat ook?

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wens niet in herhaling te vallen. Ik denk dat de opmerkingen duidelijk zijn en dat ouders die het moeilijk hebben alle begrip moeten krijgen.

Ik wil me aansluiten bij de collega's die aanhalen dat we creatief moeten zoeken naar middelen om ouders die van kwade wil zijn, aan te zetten die betalingen uit te voeren. Misschien is er een voortschrijdende mentaliteitswijziging in deze maatschappij, misschien slordigheid. Er zijn wellicht altijd redenen te vinden. Hoe gaan we die ouders aanzetten tot betalen? U maakt zelf de vergelijking met een telefoonrekening en het afsluiten van de telefoon. Dat is evident. Voor een school is iets gelijkaardigs onmogelijk: leerlingen hebben recht om naar school te gaan onder alle omstandigheden. Ik denk dat het belangrijk is te weten welke tools terzake mogelijk zijn. Onderzoek moet zich hierop toespitsen: hoe gaan we dat effectief aanpakken?

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Het meeste is gezegd. Er zijn ouders die niet kunnen betalen en er zijn ouders die wel kunnen betalen maar toch niet betalen. Dat onderscheid zouden we moeten kunnen maken. Misschien moeten we eens omgekeerd redeneren. De financieel zwakke ouders staan meestal in contact met het OCMW. Misschien moeten de OCMW's ophijsten naar welke scholen die kinderen gaan en dan de scholen contacteren. Zo weten de scholen wanneer het gaat om ouders die werkelijk niet kunnen betalen.

Ik steun de minister volkomen als hij zegt dat de kinderen niet de dupe mogen zijn en niet mogen worden gestigmatiseerd. Met betrekking tot de maximumfactuur, mijnheer de minister, bereikt mij toch iets te vaak het bericht dat heel wat directies hiermee schermen ten aanzien van ouders, om te zeggen dat bepaalde dingen niet meer kunnen worden georganiseerd. Ik denk dat daarover sterk mag worden gecommuniceerd dat alle scholen meer middelen hebben gekregen.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik dacht dat ik het principe duidelijk had gesteld, maar misschien moet ik het nog duidelijker stellen. Er is een driehoek van verantwoordelijken als het gaat over facturen en het betalen van facturen aan scholen. De overheid moet genoeg centen aan de scholen geven, vragen aan de scholen dat ze hun kosten beheersen en voor de mensen die het moeilijk hebben, genereus zijn met schooltoeslagen als een soort van aanvullende Vlaamse kinderbijslag. Dat is onze verantwoordelijkheid. De verantwoordelijkheid van de scholen is om duidelijk te zijn met de ouders en oog te hebben voor de problemen van de ouders. De ouders hebben de verantwoordelijkheid om de schoolfacturen te betalen als ze dat kunnen. De meeste ouders kunnen dat. We moeten het onderscheid maken tussen de grote meerderheid en diegenen die in de problemen komen en moeten worden geholpen, bijvoorbeeld door een OCMW, en waar de school oog voor moet hebben.

Ik heb duidelijk gezegd dat de kinderen buiten die driehoek staan. Kinderen hebben het recht om te leren. Ik denk dat we allemaal voorbeelden kennen. Als de ouders van een kind verslaafd zijn aan drugs en het heel slecht doen in de verhouding met de school, gaan we dat kind dan van de school halen? Neen toch! De kinderen staan daarbuiten. Ik denk dat we dat perfect kunnen.

Mijnheer Pieters, natuurlijk zullen kinderen het zien als er een deurwaarder aan de deur staat, dat is iets anders. Misschien verschil ik een beetje van mening met sommigen, maar ik vind dat facturen die scholen uitsturen, facturen zijn zoals eender welke andere rechtspersoon die uitstuurt. Het is niet verkeerd dat een school een incassobureau inschakelt, zeker zoals in Herentals waar men blijkbaar in een vorige periode bijzonder laks is geweest, want hoe kom je anders aan 100.000 euro uitstaande facturen. Ik vind dat niet verkeerd als dat nodig is. Ik vind het niet verkeerd dat men een deurwaarder uitstuurt als dat nodig is. Dat is een factuur als een andere en wie die factuur kan betalen en ze niet betaalt, beschadigt de kansen van de andere ouders en kinderen. Ik vind niet dat wij aan de scholen moeten zeggen dat ze een incassobureau moeten inschakelen. Laat de keuze aan de scholen of ze het nodig vinden of niet. U zult me dat niet horen bekritisieren. U zult me ook niet horen zeggen dat ze dat moeten doen. Wij houden onze scholen niet bij het handje, wij helpen ze.

Ik vind de suggestie van mevrouw Poleyn goed. Wat we doen met de Koning Boudewijnstichting is geen studie, maar is een actie. De Koning Boudewijnstichting heeft eerst een aantal dingen bekeken en gaat nu acties ondernemen.

Ik denk dat u gelijk hebt dat we, bij die actie met de Koning Boudewijnstichting en de scholen, het niet alleen moeten hebben over overleg met het OCMW, bekijken welke ouders in armoede leven en ervoor pleiten

dat men niet dom zou zijn als het gaat over het invorderen van rekeningen bij ouders die helemaal blut zijn. Aan de andere kant moeten we er ook op wijzen dat we wel wat ervaring hebben met incassobureaus, en we kunnen misschien ook wijzen op de voor- en nadelen ervan. Het verduidelijken van een aantal van die ervaringen voor de scholen kan ook een onderdeel zijn van wat de Koning Boudewijnstichting doet. Ik zal het er met hen over hebben. Dat lijkt me een goede tip.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over wapens op school

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik heb in dit halfroond al eerder een uiteenzetting gehouden over de problematiek van de veiligheid op school. Mijnheer de minister, uit uw vorige reacties zijn een aantal zaken gebleken die moesten worden onderzocht. Daarom vraag ik u vandaag om een stand van zaken wat dit betreft.

Ik wil eerst even enkele gegevens op een rijtje zetten. Er is de studie die recent in de krant is verschenen. Uit de studie blijkt dat 33 percent van de jongeren in het secundair onderwijs al fysiek geweld heeft gebruikt, terwijl 50 percent van onze jongeren al eens werd bedreigd op school en 25 percent daadwerkelijk slachtoffer is geweest van lichamelijk geweld.

Geachte leden, zeven scholieren op honderd hebben wapens bij zich op school, om zich te verdedigen tegen geweld. Het is niet de bedoeling hier aan sensatiepolitiek te doen of om de situatie erger te doen lijken dan ze is, maar nog deze week werden nog andere cijfers bekendgemaakt. Zo zijn de misdaadcijfers bij jongeren tussen 14 en 17 jaar met 28 percent gestegen tussen 2003 en 2007. Ook seksueel geweld binnen de schoolmuren neemt toe. Er vindt op Vlaamse scholen één verkrachting per week plaats. Het gaat over 69 verkrachtingen en 122 aanrandingen in 2007.

Dat is een verontrustende evolutie. Nogmaals, we moeten dat in de juiste context plaatsen. Mijnheer de minister, ik heb u daar al eerder vragen over gesteld in de commissie. Ook mevrouw Van Weert heeft dat gedaan, op 3 april van vorig jaar. U zei toen dat u ook de Nederlandse situatie

aan het bestuderen was. U weet dat daar een experiment met veiligheidsteams plaatsvindt. In Nederland is er ook geruime tijd al een verplichte registratie van geweld-delicten op school. Er wordt nu opnieuw op gewezen dat dit meer dan ooit een noodzaak is, om een duidelijk zicht te krijgen op die problematiek.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, dat is inderdaad een belangrijk probleem, los van de cijfers en de vraag over hoeveel wapens het gaat en hoe vaak het gebeurt.

Elk wapen waarmee een minderjarige rondloopt, is een wapen te veel. Elke geweldpleging door een minderjarige is een geweldpleging te veel. We moeten vanaf nu duidelijk maken dat we bijzonder kordaat willen optreden ten aanzien van scholieren die rondlopen met wapens. Mijnheer Schoofs, daarom heb ik vandaag aan alle directies van alle scholen via SCHOOLdirect laten weten dat de gegevens van de enquête over Deinze waarnaar u verwijst, me tot nadenken stemmen en dat ik veronderstel dat ze ook hen tot nadenken stemmen.

Ik heb verwezen naar Antwerpen als voorbeeld van goede praktijk. Ik doel niet alleen op de burgemeester en de schepen van Onderwijs, maar ook op de politie en het parket. Men heeft daar een beleid uitgewerkt waar andere steden iets van kunnen leren.

Om te beginnen is het een zeer kordaat beleid. Is er een vermoeden van een wapen, dan moet de boekentas open. Zit daar inderdaad een wapen in, dan wordt dat afgenomen en worden politie en ouders op de hoogte gebracht. Dat staat in alle schoolreglementen van heel Antwerpen. Elke Antwerpse school hanteert hetzelfde beleid.

De betrokkenheid van de politie gebeurt op een correcte manier. Voor de scholen is het van groot belang dat ze exact weten hoe de politie optreedt en dat geen enkele school anders wordt behandeld dan de andere. Vroeger bestond er dikwijls angst bij scholen om de politie te bellen. Ze dachten dat een combi voor de deur hun reputatie zou schaden en dat dat elders misschien niet zou gebeuren. Nu zijn er duidelijke afspraken met de politie over hun tussenkomst. Als bijvoorbeeld een klas doorzocht moet worden, kan dat discreet gebeuren.

Daarbij aansluitend is er de registratie. U haalt dat punt aan. Men registreert binnen deze Antwerpse aanpak systematisch de feiten. Bezit van wapens en/of dreigen met wapens wordt geregistreerd via het Centraal Meldpunt. Ik meen overigens dat vorige week – vrijdag geloof ik – de deadline verliep om een aantal gegevens samen te brengen. Ik veronderstel dat die gegevens binnen enige tijd bestudeerd en openbaar gemaakt zullen worden. Dat is in mijn ogen een bijzonder goede actie en

aanpak. Ik apprecieer ten eerste dat alles gebeurt in overleg tussen parket, politie en stadsbestuur, en dat alle scholen dat volgen en via hun reglement laten weten aan de ouders.

Dat gebeurt tegen een achtergrond van vroegere initiatieven. Ik ben de vorige federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Dewael en de federale regering toch wel dankbaar voor de omzendbrief PLP 41 met betrekking tot de samenwerking tussen politie en scholen. Men heeft toen bepaald dat er in elke politiezone een aanspreekpunt kwam voor de scholen. Men stelde jeugdcriminologen ter beschikking bij de lokale politie om specifiek rond geweld op en rond scholen, steaming, pesten, wapenbezit enzovoort te werken. Die omzendbrief was heel belangrijk. Op dit ogenblik leggen mijn administratie Onderwijs en de federale administratie Binnenlandse Zaken de laatste hand aan een tekst voor onze scholen en de politieverantwoordelijken om nog enkele zaken betreffende hun samenwerking binnen de context van omzendbrief PLP 41 te verduidelijken.

Ik vernam gisterenavond op een bijeenkomst dat men erg tevreden is over de verbindingsfunctionarissen die we hebben aangesteld. Het zijn verbindingsfiguren tussen de gesloten gemeenschapsinstellingen – zoals Mol, Ruislede en Beernem – en de scholen. We proberen daarmee een brug te vormen voor zware en moeilijke gevallen. Zo wordt de school goed geïnformeerd over de geschiedenis van de leerling en is de gesloten instelling goed op de hoogte van de schoolloopbaan van de leerling.

Ik heb een goede samenwerking op punt kunnen stellen met de minister van Welzijn, mevrouw Heeren. Ik ben daar zeer tevreden over. We hebben een samenwerking afgesproken tussen scholen en CLB's aan de ene kant en residentiële voorzieningen en Bijzondere Jeugdbijstand aan de andere kant. Dat maakt het mogelijk om problemen samen te bekijken.

Volgende week is de week tegen het pesten. We nemen dan ook een aantal nieuwe initiatieven. Ik doe het in die volgorde, mijnheer Schoofs, omdat ik inderdaad denk dat het harde geweld het topje van een ijsberg is in een harde samenleving. Dat komt terug in de scholen. U hebt een punt als u vraagt of we dat niet nog beter in kaart moeten brengen. Ik zal daarover nadenken. Ik ben bereid het soort onderzoek uit te voeren waar u naar vraagt, waarbij we op een meer gedegen manier meer achtergronden proberen te begrijpen. Ik wil mij engageren om dat te doen.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, ik dank u omdat u voor de eerste keer duidelijk een aanzet geeft om tot beleid over te gaan. Ik weet dat u mijn bekommernis deelt. De tendens is duidelijk, we moeten er niet langer over discussiëren. Ik ben heel blij dat u

ook binnen de schoolmuren een vorm van zerotolerance-beleid ten aanzien van wapens zult invoeren. Het moet duidelijk zijn dat wapens absoluut niet binnen de schoolmuren horen.

Ik blijf een beetje zitten met mijn vraag over het seksuele geweld. Het is duidelijk dat het ook op dat vlak de foute richting uitgaat. Seksueel geweld is onaanvaardbaar, ook daarover moet duidelijkheid komen binnen de scholen. Blijkbaar ontsnapt dit geweld aan de aandacht van de ouders. Ik weet niet hoe dit toenemende probleem opgelost wordt in de scholen.

Ik juich alleszins toe dat u ter zake tot actie overgaat. Ik kijk ook uit naar uw bezoek aan Nederland – of heeft dit ondertussen al plaatsgevonden?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Ik noteer dat de minister graag en dikwijls zijn partijgenoten in Antwerpen feliciteert met het gevoerde beleid. Mag ik er toch op wijzen dat de eenduidige beleidsrichtlijnen er alleen maar zijn gekomen na een belangrijk steekincident in een school op het Kiel, waarbij net geen dode te betreuren viel. Het betreft bovendien alleen maar een eenduidig beleid inzake aangifte en sanctie, in de risicoscholen wordt er op geen enkel moment proactief opgetreden, er is geen sprake van actieve opsporing of van het doorzoeken van boekentassen, er zijn geen metaaldetectoren en zo meer. Nog steeds steekt men de kop in het zand.

In Antwerpen is er dan al een minimum aan eenduidigheid van beleid op het vlak van aangifte en sanctie, maar op het Vlaamse niveau ontbreekt die eenduidigheid nog helemaal, daar blijft men de kop in het zand steken.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, vooreerst vind ik het heel interessant dat u de voorbeelden aanhaalt uit Antwerpen, want ze zijn inderdaad op jongeren gericht. Ook de link met de bijzondere jeugdzorg is interessant, men richt zich tot een specifieke groep jongeren, jongeren met eventuele wapendracht of die probleemgedrag stellen.

Maar eigenlijk moeten we meer doen dan dat. Het probleem is cultureel, het is een breder, maatschappelijk probleem van het aanvaarden van geweld en van het gebruik van geweld. Het is spijtig genoeg een probleem dat we de voorbije jaren hier in het Vlaams Parlement meerdere keren hebben moeten behandelen. We hebben moeten zoeken naar antwoorden.

Ik stel vast dat er geen pasklaar antwoord is bij het werken aan een meer vredevolle cultuur, ook op school, met minder conflicten en minder geweld, ook seksueel geweld.

We hebben natuurlijk de vredeseducatie, en die is heel belangrijk, onze vakoverschrijdende eindtermen ‘burgerzin’ en de acties tegen pesten, maar blijkbaar hebben ze geen grote impact. Misschien moeten in de volgende regering de ministers van Jeugd, van Welzijn en van Onderwijs eens samen zitten om een gedeeld geïntegreerd plan te ontwikkelen tegen geweld op school bij, door en tegen jongeren, zodat er in de toekomst iets kan veranderen.

De voorzitter: Mevrouw Van Weert heeft het woord.

Mevrouw Els Van Weert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, eerst en vooral wil ik mijn dankbaarheid uitdrukken voor het feit dat u heel ferm en heel krachtadig stelt dat er een nultolerantie moet zijn ten aanzien van wapens, wapengekletter en geweld op school. Dat is een goed uitgangspunt.

U verwijst ook terecht naar het goede voorbeeld van Antwerpen. Ik heb dat een aantal maanden geleden in de commissie ook aangehaald. Antwerpen is weliswaar een grote stad, maar dat is niet het enige wat telt in Vlaanderen. Ook u hebt waarschijnlijk de cijfers uit de eindverhandeling voor Deinze gezien: ook in een stad als Deinze trekken behoorlijk wat jongeren gewapend naar school.

Terecht werd er door een aantal collega's al gewezen op de gecoördineerde aanpak. Die is er in Antwerpen en zou er ook in Vlaanderen moeten komen. Ik heb hier een voorbeeld bij uit Nederland. Daar wordt een volledige checklist, een handleiding als het ware, aan de scholen aangereikt, waarin staat op welke manier men zou kunnen werken, zowel op het vlak van preventie als op het vlak van controle, en op welke manier men een samenwerking met alle betrokken diensten op poten zou kunnen zetten.

Wat in Antwerpen al grotendeels in de praktijk gebeurt, zou dus ook op de andere terreinen moeten gebeuren. Ik begrijp uit uw antwoord dat u daarnaar streeft. Ik kijk ook uit naar de concrete zaken die u gaat aanreiken en naar de verbanden die u gaat leggen tussen het Vlaamse en het federale niveau voor de aanpak op het terrein. Want met woorden alleen zullen we er jammer genoeg niet komen. Sterke actie zal noodzakelijk zijn.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Dewinter, beleid is altijd een reactie op gebeurtenissen. Ik heb al verwezen naar Patrick Dewael, die echt baanbrekend werk heeft geleverd met de omzendbrief PLP 41. We weten allemaal dat dat mede een resultaat was van het grote drama met Joe Van Holsbeeck. Door dat drama is iedereen rond de tafel gaan zitten. Dat weten we. Ik zou het wel heel erg vinden indien we op de volgende regering zouden moeten wachten voor die aanpak.

Mevrouw Van Weert, ik heb vandaag via SCHOOLdirect aan alle schooldirecties in Vlaanderen de volledige

informatie bezorgd met een positieve aanbeveling rond de Antwerpse aanpak. Bovendien heb ik, eveneens via Schooldirect, aan alle schooldirecties alle elementen aangereikt om de samenwerking tussen de instellingen voor Bijzondere Jeugdzorg en de CLB's en de scholen te organiseren. We zijn daar dus wel degelijk mee bezig.

Als minister van Welzijn Heeren en ikzelf in de pers komen met een breed verhaal over samenwerking tussen Welzijn en Onderwijs, dan zijn dat geen praatjes. We zijn dat wel degelijk aan het organiseren in de praktijk.

Ik volg de mensen die zeggen dat hard geweld het topje van de ijsberg is en dat daaronder een koude samenleving zit, koude situaties van onverschilligheid en gebrek aan respect. Ik denk dat we ook daar ons best doen – ik spreek niet voor mezelf, maar voor een brede groep van mensen en vrijwilligersorganisaties – met een brede aanpak tegen pesten op school. Maar dat is dan een thema voor volgende week, want dan is er de campagne tegen pesten op school. Ik ben gelukkig niet de enige minister die daarmee bezig is. We moeten dat inderdaad in een brede visie aanpakken, onder meer samen met Welzijn.

Kan het beter? Zeer zeker. Maar ik vind het een beetje ondankbaar ten aanzien van de verantwoordelijken in de politiezones. Ik ben persoonlijk met hen gaan praten om te zien hoe het werkt. Het is ook ondankbaar ten aanzien van de verantwoordelijken in de Bijzondere Jeugdzorg en in scholen om hier de indruk te geven dat het allemaal nog moet gebeuren en dat we alleen nog maar aan het praten zijn. Dat is niet zo.

Mijnheer Schoofs, ik wil het onderzoek dat u vraagt, in onze onderzoekskalender steken. Ik ben zelf nog niet in Nederland geweest in verband met deze materie, maar mijn medewerkers hebben mij een zeer gedetailleerd verslag gegeven van het contact met Nederland. De registratieproblematiek zit daardoor ook meer in onze agenda.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, ik ben verheugd dat er effectief een actieplan op gang komt. Ik heb het nog eens nagekeken: het was op 20 februari vorig jaar dat we hier de kat de bel hebben aangebonden.

Het gaat inderdaad om een gedragswijziging die we via de school moeten lanceren naar de maatschappij. Een respectvolle maatschappij start immers op school. Zoals deze week is gebleken, is het echter ook een probleem dat zich in de schoolomgeving voordoet. Het zal wellicht moeilijker zijn om ook daar het gedrag van jongeren bij te schaven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het gebruik van een lijst met verplichte Marokkaanse voornamen voor kinderen van Marokkaanse afkomst in Vlaanderen en het recht op vrije naamkeuze

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het gebruik van een lijst met verplichte Marokkaanse voornamen voor kinderen van Marokkaanse afkomst in Vlaanderen en het recht op vrije naamkeuze

De voorzitter: De heer Demesmaecker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaecker: Mijnheer de minister, heel wat Marokkaanse en gemengd Vlaams-Marokkaanse paren willen hun kind graag de Marokkaanse nationaliteit geven. Zij moeten dat, nadat het kindje is aangegeven bij de gemeente, melden bij het Marokkaanse consulaat.

Nu is er een Marokkaanse wet die deze mensen verplicht om hun kind een Marokkaans-Arabisch naam te geven. Het mag dus geen Vlaamse of westerse naam zijn, en sinds kort ook geen Berberse. Zij kunnen kiezen uit een al bij al beperkte lijst.

De zaak is enkele dagen geleden in het federale parlement op de agenda geplaatst. Het stond hier ook op de agenda in 2007. Mijnheer de minister, u hebt toen gezegd dat deze praktijk een inbreuk is op de vrije naamkeuze. U vond dit een spijtige zaak.

Wij vinden ook dat dit indruist tegen ons integratiebeleid. Men zet chantagemiddelen in om nieuwgeborenen te binden aan het land van herkomst van de ouders. Wanneer die kinderen de Marokkaanse nationaliteit en die Marokkaanse naam niet hebben, kan het wel eens moeilijk zijn om een visum te krijgen om bijvoorbeeld op familiebezoek te gaan. Men probeert om die kinderen een Marokkaans-Arabisch nationaliteit op te dringen. Dat wringt met ons integratiebeleid.

Beeld u het omgekeerde in. Stel dat de Vlaamse overheid Vlaamse ouders in het buitenland zou verplichten om hun kind een Vlaamse naam te geven: Marleen, Jan, Helga, Kris, Marino enzovoort. Dat lijkt ondenkbaar. Maar het omgekeerde is hier wel een feit.

Helemaal gek wordt het wanneer bepaalde gemeenten bewust aan dit systeem meewerken. In 2007 hebt u naar aanleiding van een concrete vraag over Mechelen ontkend dat dit het geval was. U hebt het niet ontkend, u hebt het ook niet bevestigd.

Vandaag weten we pertinent zeker dat de stad Antwerpen bewust meewerkt aan dit systeem. De stad Antwerpen

legt aan Marokkaanse of gemengd Marokkaans-Vlaamse ouders bewust en ongevraagd de lijst met Marokkaanse namen voor. En meer nog: wanneer die ouders toch kiezen voor een Vlaamse naam, krijgen zij een document voorgeschoteld waarin bevestigd wordt dat de bevolkingsdienst die Marokkaanse lijst weldegelijk heeft voorgelegd. Als klap op de vuurpijl is dit in twee talen, in het Nederlands en in het Marokkaans. Dat is manifest in tegenstrijd met de bestuursstaalwetgeving.

Wat gaat u ondernemen? U hebt in 2007 al gezegd dat u de zaak zou onderzoeken en dat u contact zou opnemen met de Marokkaanse ambassadeur. Vandaag is er nog geen oplossing. En wat gaat u ondernemen ten aanzien van gemeenten die bewust meewerken aan dit systeem en daarvoor zelfs de taalwetten overtreden?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: De heer Demesmaeker heeft de problematiek duidelijk geschetst. Op 30 mei 2007 heb ik u al over diezelfde lijst vragen gesteld. De antwoorden die u toen hebt gegeven, zijn hier ook al weergegeven. In de praktijk is er niets veranderd. Integendeel, het is er erger op geworden.

Het document van de stad Antwerpen is bij iedereen bekend, zeker bij de Antwerpenaren. Er is meer dan een document dat aan de ouders wordt gegeven. Er is ook een dienstnota, een schrijven aan de medewerkers, van de diensten van de stad Antwerpen waarin duidelijk gesteld wordt: “indien ouders hun kind dat de dubbele nationaliteit heeft, een naam willen geven, moet die naam voor de Marokkaanse overheid voorkomen op een namenlijst opgesteld door de overheid. Deze lijsten liggen bij onze diensten burgerlijke stand ter beschikking van de ouders. Daarom wijzen wij de medewerkers van de loketten in de districtshuizen op dit feit. Wanneer de ouder een voor-naam kiest die niet voorkomt op de namenlijst, raden we de medewerkers aan om op het Marokkaanse consulaat een document te halen waarin bevestigd wordt dat deze voor-naam weldegelijk aanvaard wordt.” En zo gaat het voort. Ik zal u de nota overmaken. Ze is te lang om hier volledig voor te lezen. Er is een actieve medewerking met het betrokken consulaat.

Er is meer dan dat, de betrokken consulaten sturen aan jonge ouders met de dubbele nationaliteit een e-mail of een schrijven waarin uitdrukkelijk, in het Frans dan nog – dit komt van Marokkaanse consul in Antwerpen, de heer Mohammed Benali – wordt gesteld: “Monsieur, madame, je vous informe que la loi est claire, le prénom de votre enfant doit être authentiquement arabe ou marocain.” Al een geluk dat dit niet in het Arabisch is, anders had ik u geen lezing kunnen geven van deze nota.

Dan volgen er 1.260 namen op 15 bladzijden, wat mag en vooral wat niet mag. Wat niet mag, dat weten we. Dat zijn

alle Westerse, Joodse en aanverwante namen. De Marokkaanse overheid doet hier wat ze al jaren doet: de hier verblijvende Marokkanen van de tweede, derde en binnenkort de vierde generatie bij de les houden. Ze zeggen openlijk dat de hier verblijvende Marokkanen de zeventiende provincie van Marokko vormen. Zij moeten hun identiteit, hun namen en hun cultuur behouden. Het blijven Marokkanen in lengte van jaren.

Mijnheer de minister, u treedt niet op. U hebt dat de vorige keer nochtans beloofd. U hebt mij gezegd dat u een gesprek zou hebben met de ambassadeur van Marokko. U zou hem uitnodigen en hem wijzen op die zaken enzovoort. Ik weet niet wat daarvan is geworden, maar ik stel vast dat uw gesprek in elk geval weinig indruk heeft gemaakt – voor zover het al heeft plaatsgevonden – op de betrokken overheid, want ze doet net hetzelfde als vroeger. Nog intenser dan vroeger volhardt ze in de boosheid. Dat ondergraaft al uw integratiewerk, waar u zoveel moeite voor doet.

Ik hoop dat u er na deze tweede reeks van feiten wat harder werk van zult maken om de Marokkaanse overheid duidelijk te maken dat de vrije naamkeuze in dit land gewaarborgd is en moet blijven en dat deze praktijken hier niet worden getolereerd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik blijf bij mijn principiële stellingname, namelijk dat koppels het fundamentele recht hebben op een vrije naamkeuze voor hun baby. Mensen mogen vrij de naam kiezen voor hun kind, dat staat voor mij als een paal boven water. Het is een principieel recht, en dat wil ik hier nog een keer beklemtonen.

Alles wat te maken heeft met de burgerlijke stand, is een federale bevoegdheid. Ik heb daar zelfs geen toezicht op. Dat ontsnapt volledig aan de Vlaamse overheid, of men dat nu graag hoort of niet. Eigenlijk hoort deze vraag thuis in het federale parlement. Ze is daar trouwens ook al gesteld.

Naar aanleiding van ons vorige debat heb ik een brief geschreven aan de Marokkaanse ambassadeur. Ik heb mijn standpunt over die principiële vrije naamkeuze aan hem overgemaakt. Ik heb hem ook uitgenodigd voor een onderhoud. Daar is hij niet op ingegaan. Hij heeft mij in een brief meegedeeld dat hij deze kwestie aanhangig zou maken op de volgende vergadering van de gemengde Belgisch-Marokkaanse commissie. Ik heb daar verder geen feedback op gekregen, ook al omdat ik in deze zaak niet bevoegd ben.

Ik zal mijn vragen en mijn standpunt en dat van het Vlaams Parlement opnieuw overmaken aan de bevoegde

federale minister van Binnenlandse Zaken, Guido De Padt. Persoonlijk vind ik dat Belgische steden en gemeenten niet met deze Arabische namenlijst zouden moeten werken en er geen medewerking zouden moeten aan verlenen. Ik zal mijn persoonlijk standpunt aan minister De Padt meedelen. Ongewild en onbedoeld belemmer je met die lijst de vrije naamkeuze van de koppels die hun kind aangeven bij de burgerlijke stand.

Als mensen vrijwillig kiezen voor een naam die voorkomt op die namenlijst, dan hebben ze dat recht. Dan moeten ze maar contact opnemen met de Marokkaanse ambassade of het consulaat. Daar is alle informatie voorhanden. Als het op die manier gebeurt, is dat perfect in orde. Ik heb duidelijk mijn persoonlijke visie gegeven, ook ten aanzien van de lokale besturen die vaak onbewust en zonder kwaadwilligheid werken met die Arabische namenlijst. Ik zal dat ook overmaken aan de federale minister.

Wat de burgerlijke stand betreft, hebben wij als gewest-overheid wel het toezicht op gemeenten maar de burgerlijke stand ontsnapt daaraan. Ik kan dan ook niet meer doen dan principieel stelling innemen en nota's en brieven schrijven. Ik heb er geen moeite mee om dat te doen, maar dat is dan ook mijn hele modus operandi.

Mijnheer Demesmaeker, ongeveer 10 percent van de Vlaamse steden en gemeenten werkt met deze Arabische namenlijst; 88 percent doet dat niet; van de overige 2 percent is niet duidelijk wat zij doen. Die percentages zeggen weinig. Ik zou me daarachter kunnen verschuilen. Dat hangt meestal samen met die steden en gemeenten waar men ook een Marokkaanse gemeenschap heeft. Ik zal deze steden en gemeenten doorgeven aan de bevoegde federale minister, Guido De Padt. Hij kan die gemeenten en steden dan instructies geven. De gemeentebesturen voeren ook heel wat taken uit voor de federale overheid. Het is dan ook aan de federale overheid om in dezen instructies te geven aan die lokale besturen.

Ik wil de integratie loskoppelen van de naamkeuze. Ik vind het principiële recht dat mensen hebben om vrij een naam te kiezen voor een kind, de moeite om voor op te komen. Ik wil het echter niet koppelen aan integratie. Ik denk niet dat de naamkeuze samenhangt met integratie. Dat zou betekenen dat mensen die als voornaam Mohammed, Youssouf of Fatima hebben, niet zouden kunnen integreren. Iedere dag bewijzen duizenden mensen met die voornaam dat ze perfect geïntegreerd zijn. Zij gaan voluit voor hun kansen en voor hun ambities.

Mevrouw de voorzitter, collega's, ik had me ervan af kunnen maken met te zeggen dat ik niet bevoegd ben. Ik vind het echter wel belangrijk een principieel signaal te geven aan de autoriteit die daar wel voor bevoegd is, meer bepaald de federale regering, over hoe ik als minister van Binnenlands Bestuur en Inburgering aankijk tegen deze

gang van zaken. Ik wil nogmaals aangeven dan mensen vrij kunnen kiezen voor zo'n Arabische naam. In dat geval moeten ze dan wel zelf contact opnemen met de ambassade of het consulaat van Marokko.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op de vraag over de toepassing of overtreding van de taalwetgeving. Voor het overige deel ik voor een stuk uw persoonlijke visie wanneer u zegt dat gemeenten daar beter niet aan meewerken. We rekenen erop dat u dit samen met uw federale collega zult opnemen. Het is spijtig dat de ambassadeur daar niet met u persoonlijk over van gedachten wil wisselen. Dat is veelbetekenend.

Ik ben het niet met u eens wanneer u zegt dat de discussie over integratie moet worden losgekoppeld van de naamkeuze. Op zich is dat misschien wel waar, tot op het moment dat die naamkeuze verplicht wordt en een statement wordt. Ouders worden dan verplicht mee te stappen in een bepaalde politiek waarbij de Marokkaanse overheid probeert om generaties van jonge mensen aan het thuisland te binden.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, we staan even ver als op 30 mei 2007. Toen hebben we net hetzelfde debat gevoerd. U kreeg toen dezelfde vragen voorgeschiedeld en hebt toen dezelfde antwoorden gegeven. Nu blijkt dat er geen centimeter vooruitgang is geboekt ten aanzien van de Marokkaanse overheid.

Wat me opvalt en choqueert, is dat een aantal steden en gemeenten, waaronder Antwerpen, openlijk de Marokkaanse politiek steunen en faciliteren. In nota's aan medewerkers wordt openlijk gesteld wat er moet gebeuren. De betrokken ouders moeten gewezen worden op die lijst. Indien zij die lijst niet toepassen, dan moet worden gewezen op de problemen die kunnen rijzen. Er moet een document worden ondertekend waarin dit allemaal wordt bevestigd.

Dat gaat toch mijlenver te ver. Dat zorgt ervoor dat die Marokkaanse kinderen generatie na generatie bevestigd worden in een identiteit die al lang niet meer de hunne is.

Ik krijg er ook wat van als men zich telkens verbergt achter het feit dat het onze bevoegdheid niet is. Uw partij zit zowel in de federale als in de Vlaamse meerderheid. Als deze overheid hier werk van zou willen maken, dan kan dat. Het is trouwens een liberale federale minister die enkele weken geleden nog fier naar Marokko trok om daar met gulle hand miljoenen euro subsidies te gaan uitdelen. Mocht u nu eens op het idee komen om al die subsidies aan Marokko, de landen van herkomst van al deze vreemdelingen, niet uit te keren zolang men dit soort van praktijken blijft huldigen, dan denk ik dat er wel degelijk een bereidheid zou bestaan.

En dan zou die Marokkaanse ambassadeur wel met u komen praten.

Dat gebeurt echter niet. Men verbergt zich achter de gebrekkige bevoegdheden, achter het feit dat men dit of dat niet mag doen. Neem uw verantwoordelijkheid, niet alleen u maar ook uw partij, zowel in deze als in de federale regering. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Een aantal jaren geleden is ons land de regel afgeschafte waarin stond dat ouders moesten kiezen volgens de napoleontische code uit de christelijke kalender of de geschiedkundige namen. We kunnen daar niet op terugkomen. Ambtenaren kunnen bij ons alleen Vlaamse decreten, Belgische wetten, Europese regelgeving en internationale verdragen uitvoeren. Ze kunnen in hun functie niet hun medewerking verlenen aan de wetgeving van andere landen.

Mijnheer de minister, ik kijk uit naar de initiatieven die op het federale vlak kunnen worden genomen. Ik reken erop dat u contact opneemt met de bevoegde minister om onze bezorgdheid aan hem over te maken en dat u ons informeert over de stand van zaken.

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de minister, mijn opmerking ligt in dezelfde lijn. Het is goed dat u nogmaals zegt dat we principieel voor de vrijheid van naamkeuze zijn. We hebben het in België zelf meegeemaakt dat de naam bij de burgerlijke stand verschilt van de roepnaam, omdat die naam toen niet werd toegelaten.

Ik verzoek u contact op te nemen met de minister van Binnenlandse Zaken. U bent nu eenmaal niet bevoegd voor deze materie. We moeten rekening houden met de scheiding der bevoegdheden. U moet er bij minister De Padt op aandringen dat hij minstens een omzendbrief stuurt naar de gemeentebesturen waarin staat dat de naamkeuze in België vrij is en dat ze die namen dan ook dienen te aanvaarden.

Minister Marino Keulen: Zoals de heer Kennes terecht opmerkt, werd tot drie decennia geleden op gemeentehuizen gewerkt met bepaalde namenlijsten. In mijn eigen vriendenkring zijn er mensen met een identiteitskaart waarop 'Bartholomeus' staat, terwijl de ouders hem Bart wilden noemen. Die naam kwam echter niet voor op die lijst. We hebben die stap gezet. We moeten er nu ook voor zorgen dat die geldt voor iedereen, voor Vlamingen maar ook voor nieuwe Vlamingen.

In het kader van integratie zou men kunnen zeggen dat we binnen het raamwerk van de rechtsstaat mensen duidelijk maken wat hun rechten en vrijheden, en wat hun plichten

zijn in Vlaanderen en in België. Daar hoort onder meer de vrije naamkeuze bij. Ik zou echter de klank van een voornaam niet koppelen aan de mate van integratie. Daardoor doet men die vele Mohammeds, Youssoufs, Fatima's en anderen die elke dag bewijzen dat ze perfect geïntegreerd zijn, meer dan tekort.

Mijnheer Demesmaeker, elk officieel document in elk openbaar bestuur in Vlaanderen – het gemeentehuis, de bibliotheek, het dienstencentrum, het OCMW – moet in het Nederlands zijn opgesteld. Ik denk alleen dat het belangrijker is te zorgen dat die namenlijst niet meer wordt gebruikt, dan wel dat men daar de taalwetgeving op toepast. Op die manier zou men wel eens in de praktijk kunnen brengen wat u niet wenst, namelijk werken met die Arabische namenlijst. U moet eens nagaan of dat nu de aangewezen tactiek is.

Mijnheer Dewinter, ik heb hier in mei 2007 hetzelfde verteld: wij zijn niet bevoegd. U weet dat het federale niveau verantwoordelijk is voor de burgerlijke stand. Het feit dat u die vraag hier iedere keer opnieuw opwerpt, is een puur politiek statement. U misbruikt deze politieke tribune om de rekening te maken van uw politieke tegenstrevers. U doet dat niet om die zaken te veranderen. Daarvoor moet u die zaken aankaarten in het federale en niet in het Vlaams Parlement. Ook dat is respect voor spelregels. U wilt dat anderen die spelregels toepassen maar zelf past u ze nooit toe. (*Opmerkingen*)

Over de lokale besturen ten slotte ben ik heel principieel. Ik raad af om te werken met die Arabische namenlijsten. Voor mensen die zekerheid willen hebben of de gekozen naam op die namenlijst voorkomt, zijn er andere kanalen: de ambassade en het consulaat.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, dank u voor de aanvulling. De N-VA heeft dat in het federale parlement aangekaart en zal dat nog doen indien het nodig zou blijken. Maar u hebt in dit half-rond ook gehoord dat er geen dissidente stemmen zijn. De boodschap is heel duidelijk, doe er dus iets aan.

De heer Filip Dewinter: Uw laatste opmerkingen, mijnheer de minister, zijn niet alleen een kreet van onmacht als minister van Inburgering. Op een van de belangrijkste zaken kunt u niet ingaan want u bent, zoals u zegt, "niet bevoegd". Dit gaat over uw materie. Hier wordt de essentie van inburgering en integratie aangeraakt. De Marokkaanse overheid werkt uw beleid op alle vlakken tegen. U hebt dat blijkbaar niet begrepen. Dat zegt meer over u dan over de vraagsteller.

Minister Marino Keulen: Dat zegt meer over uzelf.

De heer Filip Dewinter: Het is niet alleen een kreet van onmacht, het is ook een schuldbelijdenis. U bent niet alleen minister van Inburgering maar u bent ook

Open Vld'er en liberaal – of hebt u niet de moed om de standpunten van uw eigen partij te verdedigen? Het is niet evident dat u deze verklaringen komt afleggen terwijl een liberale minister in de federale regering, ook een Vld'er, een partijgenoot van u, daar miljoenen euro's ontwikkelingshulp aan het uitdelen is. Dat gebeurde een paar weken geleden met een grote show en persconferenties. En dit soort zaken wordt daar niet besproken.

Minister Marino Keulen: Stel uw vraag op het federale niveau.

De heer Filip Dewinter: Mag ik nog een boude uitspraak doen? Schaf de dubbele nationaliteit af. Dat heeft niets met het Vlaams Parlement te maken, maar alles met inburgering en integratie, datgene waarvan u zegt minister te zijn, terwijl u niet de bevoegdheden hebt om het daadwerkelijk in de praktijk te brengen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele invoering van een schrooftermie voor wie zijn oude wagen vervangt door een milieuvriendelijker model

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele invoering van een schrooftermie voor wie zijn oude wagen vervangt door een milieuvriendelijker model

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele invoering van een schrooftermie voor wie zijn oude wagen vervangt door een milieuvriendelijker model

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil het vandaag niet hebben over de nefaste aankondigingspolitiek van de federale regering. We hebben KBC gehad, en vorige vrijdag werden we geconfronteerd met een nummertje over het al dan niet invoeren van een schrooftermie. De kritiek van de CD&V-ministers in de Vlaamse Regering op de federale regering van CD&V-premier Van Rompuy was pijnlijk om zien voor wie het op tv zag.

Mevrouw de minister, ik wil het vooral hebben over de problemen van de automobielsector, over de antwoorden

die daarop kunnen worden gegeven en over één bepaald instrument dat op dit ogenblik wat aandacht krijgt, niet alleen bij ons maar ook in de rest van Europa: de mogelijke invoering van een schrooftermie.

Wij hebben de vorige twee weken gepraat over waarborgen die we aan de automobielsector zouden geven om daar de tewerkstelling te handhaven. De invoering van de schrooftermie is een ander instrument, dat er niet alleen voor moet zorgen dat de aankoop van nieuwe wagens overeind blijft maar dat als tweede doelstelling heeft dat ons wagenpark groener en moderner wordt, dat het een wagenpark wordt met minder uitstoot van CO₂, roet en dergelijke.

Ondertussen is die schrooftermie in Duitsland, in Frankrijk en in Spanje ingevoerd. In Italië en in Luxemburg wordt erover gesproken. Blijkbaar leeft die idee in heel Europa. Het is de bedoeling de consument ertoe aan te zetten zijn oude wagen voor een nieuwe, milieuvriendelijke wagen in te ruilen.

Natuurlijk is dit niet het enige instrument om ons wagenpark groener te maken. Zo kent de Vlaamse overheid al een premie voor roetfilters toe. Er is voorzien in een federale belastingverlaging voor wagens die weinig CO₂ uitstoten.

Wat de fiscale instrumenten betreft, blijft het Vlaams Parlement op zijn honger. De belasting op de inverteersstelling, die met de aankoop van nieuwe wagens is verbonden en die zou kunnen worden aangewend om ons wagenpark groener te maken, blijft achterwege. Mijn fractie is hierdoor erg teleurgesteld. Een schrooftermie kan in de huidige economische omstandigheden evenwel een surplus vormen om de vergroening van het wagenpark te realiseren.

Mevrouw de minister, denkt u eraan een dergelijke premie in te voeren? Is hierover al overleg gepleegd met de andere gewesten en met de federale overheid? Mij lijkt het best een dergelijke premie in heel België in te voeren. Dit vergt duidelijke afspraken met de federale overheid en met de andere gewesten. De federale regering zou deze maatregel ook in haar eentje kunnen invoeren. Dat zou een mogelijke oplossing zijn. Indien u deze premie wil invoeren, kunt u dan zeggen aan welke voorwaarden autobezitters moeten voldoen om recht te hebben op deze premie?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, de heer Sannen wil het niet over de aankondigingspolitiek hebben. Volgens mij ligt dit element nochtans aan de basis van de hele discussie. Vicepremier Reynders heeft begrepen dat binnen iets minder dan vier maanden verkiezingen plaatsvinden. De aankondiging past in dit plaatje.

In elk geval heeft de schrootpremie, hoe ze er dan ook moge uitzien, in Duitsland en in Frankrijk tot een verhoging van de productie in de automobielsector geleid. Dit is niet onbelangrijk. De resultaten zijn natuurlijk nog te vaag om nu al te verklaren dat deze premie de automobielsector zou redden. Dat valt nog af te wachten.

De reactie van de minister was zeer hevig. Ze vond het ongehoord dat deze maatregel zonder enig overleg werd aangekondigd. Blijkbaar hebben de Vlaamse Regering en de federale regering hierover toch al overleg gepleegd. Ik neem aan dat de minister, indien de Vlaamse overheid voor de financiering zou moeten instaan, liever zelf de aankondiging had gedaan.

De schrootpremie zou in elk geval uit een verhoging van de kortingspercentages bestaan. De voorwaarde is dat de oude, vervuilende auto naar de schroothoop gaat. Ik zou hier nog een aantal kanttekeningen bij willen maken.

Ten eerste, volgens mij bestaat er op dit ogenblik nog te veel ongelijkheid. Bovendien zou de invoering van deze premie, zoals ze nu wordt voorgesteld, voor nog meer ongelijkheid zorgen. Ik wil de minister eraan herinneren dat er nog andere milieuvriendelijke wagens zijn. Sommige mensen hebben in een LPG-installatie geïnvesteerd. Zij moeten hier enorm veel taksen op betalen. Ik heb vernomen dat ze 150 euro meer taksen moeten betalen. We moeten eens nagaan hoe we de andere milieuvriendelijke maatregelen bij de invoering van de schrootpremie willen benaderen.

Ten tweede, we moeten ook aandacht voor de tweedehandsautomarkt hebben. We mogen die markt niet zomaar ten gevolge van de invoering van een schrootpremie in elkaar laten storten. We moeten hier goed over nadenken. Er zijn immers heel wat milieuvriendelijke tweedehandswagens op de markt. Ik denk hierbij onder meer aan de directiewagens.

Ten derde, indien de Vlaamse Regering of de federale regering een schrootpremie wil invoeren, zou ze dit op eigen kosten moeten doen. Ze moet dit niet op de kosten van de autohandelaars doen.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u aan de onderhandelingsstafel rekening met deze opmerkingen wil houden. Ik zou tevens graag vernemen wat uw concrete visie op het debat over de schrootpremie is.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, de voorgaande sprekers hebben al een en ander toegelicht. Ik wil even een aankondiging van de minister-president, vroeger bevoegd voor het beleidsdomein Leefmilieu, in herinnering brengen. Deze aankondiging dateert van de Klimaatconferentie van juni 2007.

Er zou toen een recyclagepremie komen. Ik citeer uit een zeer belangrijke krant die inmiddels verdwenen is,

namelijk Het Volk: “ Zo’n financiële prikkel bestaat al in Italië en sommige automerken bieden zelfs een recyclagepremie aan”.

Ik heb ook uw reactie gelezen en gezien. Minister Van Quickenborne heeft in een alliantie met Reynders allerlei dingen aangekondigd in het kader van een soort aankondigingspolitiek. De Vlaamse Regering heeft hier soms ook wel last van: toenmalig minister Peeters kondigde in 2007 zelf aan dat er zo’n recyclagepremie zou komen. Maar als hij dan in 2009 heel verontwaardigd doet, dan is dat niet helemaal geloofwaardig. Trouwens, ik betrap minister-president Peeters wel vaker op aankondigingen waarmee hij later beter niet mee wordt geconfronteerd, maar daar gaat het nu niet over.

Wat mij vooral interesseert, is dat het een kosten-batenverhaal is. De Bond Beter Leefmilieu heeft erop gewezen, ook de Vlaamse Automobilistenbond. Het kan natuurlijk ook een pervers effect hebben om een schrootpremie te geven. Men geeft het voorbeeld van een Mercedes – om een heel goed merk te nemen, al dan niet in een zwarte kleur – die na 10 jaar een lagere uitstoot kan hebben dan een diesel die veel jonger is. Er moet dus een duidelijke afweging gebeuren.

Mevrouw de minister, komt er overleg met de federale regering? Hoe gaat men dat aanpakken? Uw West-Vlaamse zuinigheid kennende, gaat u ongetwijfeld over tot een kosten-batenanalyse om het effect van een schrootpremie na te gaan.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, geachte collega’s, het klopt inderdaad dat huidig minister-president Peeters in 2007 het idee van een recyclagepremie heeft geopperd. Hij heeft dat toen gedaan omdat het een van de voorstellen was in het kader van de tweede Vlaamse Klimaatconferentie. Ik herinner het mij nog als gisteren, want mijn allereerste interpellatie na 7 dagen minister, ging daarover. Ik nodig u uit om het verslag eens na te lezen. Ik heb toen uitgelegd dat het ging om een maatregel die in het kader van die klimaatconferentie moest worden besproken.

Ik was inderdaad een paar weken geleden nogal verrast toen plots een federale excellentie een voorstel lanceerde om een recyclagepremie in te voeren. Hij zei er ook meteen bij dat de gewesten het wel moesten betalen. Dat was vreemd, want er was over dat dossier geen overleg gepleegd en tot op vandaag is er geen overleg over gepleegd. Mevrouw Van den Eynde zegt dat er wel overleg is geweest, maar dat is dus niet zo. Er is geen woord over gezegd, zelfs niet in de federale regering.

Maar het voorstel was gelanceerd en het kwaad was geschied. Want als je de indruk geeft dat zo’n premie

er komt, op een ogenblik dat de automobielsector in de problemen zit, dan kan je meteen de autoverkoop stilleggen omdat iedereen wacht met het aankopen van een auto tot de premie er is. Dat zou een slechte situatie zijn.

Daarom heb ik een beetje kwaad gereageerd. Het is nuttig om een pakket maatregelen te onderzoeken om na te gaan hoe men het wagenpark kan vergroenen. Wij hebben dat met de Vlaamse Regering ook gedaan. Een van de maatregelen die intussen is goedgekeurd, is de roetfiltersubsidie. Die subsidie geldt specifiek voor Euro 3-wagens. Dat zijn wagens die gebouwd zijn tussen 2000 en 2005, dus de niet zo oude dieselwagens waarvoor het nog nuttig is om een ondersteuning te geven voor een roetfilter. In België rijden nog bijna 2 miljoen oudere dieselwagens rond, de wagens Euro 0 tot Euro 2.

Als je een recyclagepremie zou geven, in de gekke veronderstelling dat alle wagens zouden worden vervangen, dan kost dat meer dan 2 miljard euro. Als je ervan uitgaat dat 10 percent van die wagens zou worden vervangen, dan kost dat nog 228 miljoen euro. De baten van zo'n maatregel – bijvoorbeeld 21 percent btw – komen volledig toe aan de federale overheid. U zult het dus wel met mij eens zijn dat zo'n maatregel als relancemaatregel veel beter wordt genomen door de federale overheid.

Er is hierover deze morgen overleg geweest tussen de vertegenwoordigers van de kabinetten van de Vlaamse en federale overheden. Er is een ruwe structuur voorgesteld van hoe zo'n maatregel er zou kunnen uitzien. Mijn mensen hebben daar vooral vastgesteld dat er nog heel wat vragen te beantwoorden zijn en het dossier helemaal nog niet rijp is.

Ik zal me niet bezondigen aan aankondigingen. Op dit ogenblik heeft de Vlaamse Regering beslist om voor de roetfiltersubsidie te kiezen. Een schroot- of recyclagepremie zou nuttig kunnen zijn als relancemaatregel. Mijnheer Peumans, als zo'n maatregel er komt, zal er geen effect zijn op bijvoorbeeld de roetfiltersubsidie, want het gaat over andere, oudere wagens.

Als men daar een aantal randvoorwaarden rond zou bouwen, bijvoorbeeld dat de auto verschroot moet worden op een goede manier en een milieuvriendelijker wagen moet zijn aangekocht, kan dat ook positieve milieueffecten hebben. Het is helemaal niet zo dat de Vlaamse Regering vandaag een beslissing zou nemen om dat nu holderdebolder in te voeren. Wel vond er deze morgen een informatieve vergadering over plaats.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de minister, de kostprijs kan men natuurlijk niet helemaal berekenen. Het versneld terug op gang brengen van de aankoop levert ook wat op. Ik begrijp dat dat wat oplevert voor de federale overheid, dus ik ben het met u eens dat er afspraken

gemaakt moeten worden met de federale overheid over een mogelijke invoering van een schrootpremie.

Men moet natuurlijk niet holderdebolder te werk gaan, maar het is wel nodig om snel te beslissen. Als ik hoor dat u vanmorgen met de federale overheid samen hebt gezeten, denk ik dat ik kan interpreteren dat er gewerkt wordt aan een schrootpremie. Dan is het wel nodig, omwille van de negatieve effecten waar uzelf naar hebt verwezen – namelijk dat de aankoop van nieuwe wagens nu zou stilvallen – om heel snel tot een besluit te komen, samen met de federale regering, en snel deze schrootpremie in te voeren. We willen juist vermijden dat de aankoop stilvalt. We kunnen dus niet talmen en er maanden overheen laten gaan. Ik zou toch willen vragen dat u dat overleg versnelt.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de minister, bedankt voor uw antwoord. De aankondigingspolitiek heeft natuurlijk heel wat onduidelijkheid op het terrein gecreëerd. Ik zeg niet dat u daarvoor verantwoordelijk bent, maar het is wel zo.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat, welke premie men ook invoert, een aantal mensen of doelgroepen worden uitgesloten. Ik verwijs nogmaals naar de tweedehandssector. Ik zou echt willen vragen om dat mee te nemen.

Mevrouw de minister, ik ben helemaal geen tegenstander van de roetfilter. Dat is een goed initiatief in de strijd tegen fijn stof, maar met deze premie sluit u een heleboel mensen uit die bijvoorbeeld een bedrijfswagen hebben ingeschreven op hun eigen kleine bvba.

Als u maatregelen neemt, neem die dan voor alle Vlamingen die met zulke wagens rijden, maar niet voor enkelen.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, de schroot- of recyclagepremie is dus aangekondigd. Er is nu informatief overleg. Maar komt die premie er nu of niet? (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Mijnheer Decaluwe, ik hoor de minister ook zeggen dat men federaal ook denkt dat een deel door het Vlaams budget betaald moet worden. Of moeten we alles betalen? Dan is het verhaal natuurlijk nog lachwekkender. In het kader van de federale loyaliteit kan dat tellen.

Komt die premie er of niet? Dat is de vraag die iedereen interesseert. Zoals de heer Sannen zegt, komt die premie er liefst op korte termijn. Ik hoor mensen van Febiac zeggen dat mensen nu op de rem gaan staan om een auto te kopen, om de doodeenvoudige reden dat men misschien 2500 of 3000 euro krijgt als men een nieuwe milieuvriendelijker auto koopt. Maar als dat lang duurt, zal dat niet in dank afgenomen worden. En het gaat dan uitgerekend om twee liberale ministers.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, u doet natuurlijk uw best om de balans van de Vlaamse Regering in de goede richting te laten overhellen als het gaat over de vergroening van het wagenpark of de vergroening van onze mobiliteit. U weet dat ik allesbehalve tevreden ben met wat nu is beslist over de roetfilter op Vlaams niveau. Het is echt een zwak broertje, vergeleken met wat in Nederland gebeurt.

Ook ten aanzien van de hervorming van de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling in de richting van een meer milieuvriendelijke fiscaliteit op basis van de ecoscore, hebben we behalve een zeer algemeen en vaag engagement of principeverklaring, nog niet veel gezien.

Mevrouw de minister, welk criterium wenst u te hanteren in verband met de eventuele schrooptremie? Dat is heel substantieel. Als we net zoals de federale regering in de val trappen om alleen maar CO₂ als parameter te gebruiken bij het belonen van mensen, riskeren we naar een situatie te evolueren waarbij wagens met meer fijnstofuitstoot op onze Vlaamse wegen terecht komen. Dat moeten we vermijden.

Welke criteria wenst u te hanteren in deze aangelegenheid? Hopelijk niet alleen CO₂, maar ook fijn stof, lawaaihinder en dergelijke meer. We hoeven hiervoor niet te wachten op een federaal initiatief. Onze Waalse collega's hebben een decreet goedgekeurd waarin ze een eco-bonus-malussysteem hebben ingevoerd naargelang het type wagen dat men aanschaft. Wij hebben dit als inspiratiebron gebruikt voor een eigen voorstel van decreet. Ik hoop dat we dat snel kunnen bespreken.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Peumans, ik vind het vooral zeer belangrijk dat de vraag die u stelt, namelijk of ze er komt of niet, zeer snel wordt beantwoord. Ik hoop u zeer snel te kunnen zeggen dat ze er komt of dat ze er niet komt. Ik zal daar vandaag niets over aankondigen.

Er zijn heel wat interessante opmerkingen gemaakt in verband met randvoorwaarden. Mevrouw Van den Eynde, het klopt dat de vragen van de sector van de tweedehandswagens moeten worden meegenomen. Mijnheer Daems, het klopt dat als je een dergelijke premie invoert, het maar logisch is dat je als basis bijvoorbeeld de ecoscore neemt of een euronormering of iets dergelijks. Het gaat over een vervanging van een wagen door een milieuvriendelijke wagen.

Zoals de maatregel nu wordt aangekondigd door de twee federale excellenties die ik al heb gehoord, is het een relancemaatregel. Een relancemaatregel moet ervoor zorgen dat de autoverkoop terug in relance gaat en er weer meer auto's worden verkocht. Ik zou het persoonlijk

uitstekend vinden dat als er zoiets komt, er goede randvoorwaarden gelden die ervoor zorgen dat de verkoop van milieuvriendelijke wagens daarmee bevorderd wordt.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de minister, misschien denkt de federale overheid alleen aan een relancemaatregel. Ik hoop dat wij er in het overleg tenminste voor kunnen zorgen dat het meer is en dat het bijdraagt tot de vergroening van ons wagenpark.

We hebben nog een bijkomend instrument om ervoor te zorgen dat alle nieuwe wagens voldoende milieuvriendelijk zijn. Wij wachten vol ongeduld op de omvorming van de belasting op de inverkeerstelling. Dat zou een bijkomend element zijn om ervoor te zorgen dat alle nieuwe wagens ook milieuvriendelijk zijn.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, we hopen spoedig van u bericht te krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over speelbossen en de nood aan bosuitbreiding

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de minister, u hebt deze week promotie gemaakt voor speelbossen en speelzones in bossen. U hebt zelfs gezegd dat u als kind graag in bossen hebt gespeeld en dat u graag in bossen wandelt. Ik ook: we zijn dus zielsverwanten.

Het is volgens u nodig om het aantal speelbossen op te drijven. Ik wil u feliciteren met dit initiatief. Het is zeer goed dat er meer speelbossen komen en dat onze kinderen meer ruimte hebben om te ravotten in de natuur en in de bossen. Proficiat.

Maar toen ik dat las, had ik er toch een dubbel gevoel bij. Een bos gebruiken als speelbos heeft consequenties op het vlak van biodiversiteit, van bodem, van ander gebruik dat niet meer mogelijk is. Maar goed, wij zijn zeker bereid om die prijs daarvoor te betalen.

Dat betekent echter dat er ook voor moet worden gezorgd dat er voldoende bos is om al die functies te vervullen. Dan gaat het niet alleen over bossen om in te spelen, maar ook voor het klimaat en de biodiversiteit, en ook zelfs voor de houtproductie. Op dat vlak scoren we ontzettend slecht. Vlaanderen is de meest bosarme regio van heel Europa: Ierland heeft ons ondertussen voorbijgestoken. We liggen ver onder het gemiddelde

van alle landen. Er is werkelijk nood aan bijkomend bos. U weet dat er een aantal engagementen zijn afgesproken in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Er moest 10.000 hectare bos bij komen. Daar is een heel klein beetje van gerealiseerd, maar ondertussen is er zoveel bos gekapt dat we erop achteruitgaan in plaats van vooruitgaan. Er moet dus al een inhaaloperatie gebeuren ten aanzien van de oorspronkelijke doelstellingen. We moeten al meer dan 11.000 hectare realiseren.

U weet dat de stadsbossen me na aan het hart liggen. In het kader van die speelbossen zijn ze ontzettend belangrijk. Dat wordt echter allemaal op de lange baan geschoven. Na vijf jaar moeten we vaststellen dat er met betrekking tot het parkbos van Gent nog geen enkele vooruitgang is geboekt. Dat geldt ook voor het stadsbos van Antwerpen, en ik kan er nog een paar noemen. Dit gaat niet vooruit. Daarom luidt mijn boodschap: als u a zegt, moet u b zeggen. Er moeten dus meer speelbossen komen, maar dat betekent dat er extra inspanningen moeten worden gedaan op het vlak van bosuitbreiding, want anders gaan we erop achteruit.

Mevrouw de minister, bent u het daarmee eens? Bent u bereid om dat nog te doen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Dua, uw vraag geeft me gemengde gevoelens. U stelt dat er meer speelzones moeten komen, maar koppelt daar de voorwaarde aan dat er meer bosuitbreiding moet komen. Ik ben het daar eigenlijk niet mee eens. Ik zal u ook zeggen waarom. Ik vind dat er sowieso meer speelzones moeten komen. Ik had eigenlijk verwacht dat u het daarmee eens zou zijn. Toevallig heb ik een passage gevonden van een antwoord dat u in 2003 hebt gegeven op een parlementaire vraag. U stelde toen heel nadrukkelijk: "Ik wil er de nadruk op leggen dat ik zeer veel belang hecht aan het ter beschikking stellen van groene speelruimten, -zones of -bossen voor kinderen." Er was geen sprake van voorwaarden. Misschien kwam dat omdat u toen zelf minister was. *(Opmerkingen van mevrouw Vera Dua)*

Over dat goed bezig zijn, zal ik het straks nog hebben.

Ik denk dat het juist was dat we moeten zorgen voor meer speelzones voor kinderen. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat kinderen die in hun jeugd wat kunnen spelen in het bos en in de natuur, later speel- en bosgevoeliger zijn. Het draagvlak daarvoor neemt dus toe. Bovendien vind ik ook dat, als de overheid bossen heeft, het nuttig en goed is dat iedereen in Vlaanderen de kans krijgt om in die bossen te wandelen. We moeten op alle mogelijke manieren inspanningen doen om ervoor te zorgen dat onder meer zo veel mogelijk bospaden en bosweggetjes toegankelijk zijn voor de mensen. Dat is goed om te ontstressen. Het is er aangenaam wandelen.

Een laatste argument is dat, als we in speelzones voorzien, we ook de recreatieve functie concentreren. Als er sprake is van een stukje speelzone in een groot bos, dan weten kinderen dat ze daar kunnen spelen, dat het daar aangenaam is. Dat zijn dus allemaal redenen om daarvoor te zorgen.

Ik heb inderdaad gezegd dat er momenteel in Vlaanderen meer dan 450 speelzones zijn. Vorig jaar, op een jaar tijd, hebben we er honderd bij gecreëerd. Er is nu sprake van ongeveer 2000 hectare speelzone in Vlaanderen, op een totaal bosareaal van 145.000 hectare. Dat is 1 à 2 percent. Mevrouw Dua, dat lijkt me absoluut niet zo'n hoeveelheid te zijn dat we moeten vrezen dat de algemene kwaliteit van onze bossen daardoor zal worden aangepast. Het lijkt me dus fout te stellen dat we er maar speelzones bij mogen creëren als we meer bos maken.

Als u me echter vraagt of er meer bos moet komen, dan zeg ik ook ja. Ik zeg dus ja aan meer speelzones en ja aan meer bos, maar ik vind niet dat het ene maar kan als we ja zeggen aan het andere. Dat is een belangrijk verschil. U stelt dat we uitermate slecht bezig zijn. Ik wil even verwijzen naar de cijfers. Ik doe dat normaliter niet, maar ik zal het nu wel eens doen. In de periode 2000-2004 is op vijf werkjaren 1655 hectare bos en te bebossen grond verworven. In de periode 2005-2008 is op vier werkjaren, dus met een jaar minder, 2153 hectare verworven. Dat is dus heel wat meer bos en te bebossen gronden.

Ik heb ook de verhouding laten nagaan tussen verwervingen van bestaand bos en verwerving van grond om te bebossen. Het grootste aandeel is verwerving van grond om te bebossen. We doen het dus minstens even goed, zo niet beter dan enkele jaren geleden. We proberen trouwens om meer te doen dan dat alleen.

De voorzitter: Mevrouw de minister, kunt u afronden?

Minister Hilde Crevits: We hebben opnieuw een subsidie ingevoerd om te bebossen en willen het bebossen aanmoedigen via een samenwerkingsakkoord dat afgesloten werd met onder meer de Vereniging voor Bos in Vlaanderen.

Mevrouw Dua, mijn antwoord op uw vraag is dus dubbel. Er is geen causaal verband tussen beide kwesties maar we zijn er op die twee fronten absoluut mee bezig.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de minister, ik ben begonnen met u te feliciteren met uw initiatief, dat was gemeend. Ik heb trouwens als eerste een charter afgesloten met de jeugdsector over het gebruik van bossen door jongeren, juist omdat het zo belangrijk is. In die zin zitten we volledig op dezelfde golflengte.

Maar u kent mijn bezorgdheid, ik vind dat er extra inspanningen moeten komen op het vlak van bosuitbreiding. Ik

wil niet met cijfers goochelen of verwijzen naar alle dossiers vóór de aankoop rond is. U weet goed genoeg hoe dat gaat met ordonnancerings en betalingen. Laat ons zeggen dat we alle twee willen dat er bos bijkomt. Ik kan alleen maar kijken naar de cijfers, die trouwens niet van mij komen maar van uw administratie en van de Vereniging voor Bos in Vlaanderen. Daaruit blijkt dat er momenteel – tegenover de afgelopen vijf jaar – meer bos verdwijnt dan dat er bijkomt. Dat is voor mij zeker en vast een reden om daar nog eens op aan te dringen naar aanleiding van uw goede intenties rond speelbossen. Alstublieft, kijk naar de realiteit, we hebben zoveel achterstand in te halen, we moeten daar iets aan doen!

Ik volg van zeer nabij de aanleg van het Parkbos in Gent. Dat gaat niet vooruit! Er worden coördinatoren aangesteld, er worden overlegvergaderingen georganiseerd, maar de eerste boom moet nog altijd geplant worden!

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de minister, het is een positieve evolutie dat er steeds meer speelbossen komen. Ook speelduinen trouwens, daar moet extra aandacht aan besteed worden.

Wat de taakstelling van het RSV betreft, zitten we volledig op schema. We zitten op 45.000 hectare, en er is onlangs nog eens 2000 hectare afgebakend. Nog eens ongeveer 8000 hectare zit in lopende processen voor ruimtelijke uitvoeringsplannen in die dertien buitengebiedregels. Ook daar zitten we op schema.

U zegt dat Vlaanderen de bosarmste regio is. Ik zou dat willen nuanceren. We moeten beide zaken bekijken: de overheidsbossen, maar ook de private. Als we het totale plaatje bekijken, scoren we niet zo goed inzake overheidsbossen, maar wel inzake private. Ik pleit voor meer recreatief medegebruik. U hebt dat aangehaald. Dat is een mogelijkheid om voor recreanten, via weluitgezette paden – niet overall, niet kriskras –, de bossen toegankelijk te maken.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat we het met zijn allen eens zijn dat er nog een serieuze stap moet worden gezet. Er is inderdaad al heel wat gebeurd, ook in deze legislatuur. Dat kan niemand ontkennen.

Onze doelstelling van 10.000 hectare bijkomend bosgebied in Vlaanderen is echter nog lang niet gerealiseerd. Mevrouw de minister, we rekenen erop dat in de laatste maanden van deze legislatuur nog enkele belangrijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden goedgekeurd die meer ruimte maken voor bossen, zodat alle functies – de recreatieve, de natuurfunctie en andere – daarin kunnen worden ondergebracht.

We rekenen er ook op dat er nog een uitvoeringsbesluit komt op de wijziging die wij met een amendement

hebben aangebracht aan het Bosdecreet. Dat amendement moet ervoor zorgen dat de lokale besturen geld van het Boscompensatiefonds kunnen gebruiken om eigen bossen te realiseren: speelbossen, stadsrandbossen enzovoort. Er ligt in dat fonds 15 miljoen euro te slapen. Als we dat amendement activeren, kunnen gemeenten, provincies, OCMW's, kerkfabrieken en alle openbare besturen dat geld gebruiken om gebieden die zij daar zelf toe bestemmen ook effectief aan te kopen en te bebossen. Zo kunnen ze hun bijdrage leveren aan de realisatie van bijkomend bosareaal.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer De Klerck, mijnheer Martens, we hebben de voorbije jaren een tandje bij gestoken voor wat het versneld afbakenen betreft. Er is nog heel wat werk aan de winkel, maar er wordt ook heel hard aan gewerkt door minister Van Mechelen: keer na keer en dossier na dossier doet hij dat proces goed vooruitgaan en slagen.

Mijnheer Martens, u suggereerde om het amendement te activeren. Dat zat nog in mijn 'woordenareaal' dat ik voor u – en natuurlijk ook voor uw collega's – had voorbehouden, maar de voorzitter maande me aan om me aan mijn tijd te houden en daardoor heb ik het er niet meer over gehad. U merkte uiteraard heel terecht op dat dit nog dient te gebeuren.

Mevrouw Dua, ook ik ben van heel nabij betrokken bij het Parkbos in Gent. In dat dossier hebben we ondertussen een coördinator, en de gouverneur werpt zijn volle gewicht in de strijd – figuurlijk dan, want hij weegt niet zo heel veel – om dit project te doen slagen. Voor het eerst is een beweging ontstaan waarbij er op het terrein absoluut bereidheid ontstaat om het dossier te doen slagen. Goede dingen kunnen maar gerealiseerd worden, zeker als het om natuur en bos gaat, als er een draagvlak voor aanwezig is en soms heeft een draagvlak tijd nodig om te groter te worden, wat nu gebeurt. Als u een beetje in uw hart kijkt, weet u dat dat nu absoluut het geval is.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de minister, eerlijk gezegd zie ik niet veel beweging in het dossier. Ik kan u verzekeren dat het draagvlak voor bos in het Gentse ongelooflijk groot is, dat elke Gentenaar wil dat daar een bos komt. Er zijn geen redenen om niet vooruit te gaan. Allicht hebt u meer contact met onze gouverneur dan ik, maar ik merk geen beweging op het terrein.

Mijnheer De Klerck, ik had het wel degelijk over alle bossen. We hebben in Vlaanderen 8 procent bos, dat is het laagste percentage van heel Europa, en het gaat over bos van de overheid en privé. Dat is heel, heel weinig, want volgens de norm zou elk land 20 procent bos moeten hebben. Wij kunnen dat percentage niet halen en dat is ook niet de bedoeling, maar we moeten meer halen dan de huidige 8 procent.

Natuurlijk is er de taakstelling op het vlak van ruimtelijke ordening: dat zijn afbakeningsprocessen of het op een kaart aanduiden waar bos zou moeten komen. 2000 hectare van de beloofde 10.000 hectare is gerealiseerd. Maar ondertussen zijn er al die zonevreemde bossen die gekapt worden en dat gaat om meer dan die 2500 hectare! Ofwel doen we daar iets aan door de bestemming te veranderen, ofwel blijven we gewoon zitten en kijken we hoe ons bosareaal almaar kleiner wordt. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het protectionistisch karakter van de Franse staatssteun aan de auto-industrie en de gevolgen voor de Vlaamse auto-assemblage

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft betrekking op de sociaaleconomische crisis waar we deze namiddag meer dan ooit in zitten na de beslissing om "neen" te zeggen inzake Fortis. De financiële crisis zet zich door, net als de economische crisis – straks behandelen we nog het ontwerp van decreet over de waarborgregeling, dat nog werd geamendeerd inzake de grote ondernemingen.

Zoals vorige week door de heer Voorhamme werd opgemerkt, moeten we ook eens bekijken wat er in Europa gebeurt. Gisteren kregen we het bericht dat de Franse regering voor 6 miljard euro leningen zal toestaan aan de Franse automobiellindustrie, aan Peugeot, Citroën en Renault. Die autobouwers zullen aan een lagere rente kunnen lenen dan bij de banken en dus zal er op die manier een subsidiëring tot stand komen. De Franse regering koppelt dit aan het behoud van de assemblagefabrieken en de werkgelegenheid in Frankrijk. Op bepaalde punten werd zelfs gesteld dat de autofabrikanten verplicht waren om het geld enkel te besteden bij in Frankrijk gevestigde toeleveranciers.

Wat men verweten had aan Obama en de Buy American Act, zien we dus ook in de automobiellindustrie in Frankrijk: een vorm van protectionisme en een verstoring van de interne markt. Mevrouw Kroes zegt daar zeer bezorgd om te zijn. En ook een aantal lidstaten hebben kritiek op de plannen van Parijs.

Wij staan hier zelf natuurlijk ook voor grote problemen. De eerste minister is op dit ogenblik bij Angela Merkel in Duitsland; minister-president Peeters heeft ook al een

aantal contacten. U hebt vorige week zelf een conferentie gehouden met de sector. Welke demarche kan de Vlaamse Regering, mede bij monde van de federale regering, ondernemen bij de Europese Commissie om ervoor te zorgen dat die protectionistische maatregelen geen doorgang kunnen vinden? Als de moederlanden van de grote multinationals hun bedrijven beschermen ten koste van de werkgelegenheid elders, is dat voor ons een zeer groot probleem.

Mevrouw de minister, hoe schat u dat Franse plan in? Hoe zal de Vlaamse Regering daarop reageren?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Van Rompuy, ik deel de bekommernissen die u uit. Ik wil wel nog eens wijzen op de conclusies van de ministeriële vergadering over de automotivesector, die op 16 januari heeft plaatsgehad onder het voorzitterschap van de vicepresident van de Europese Commissie, de heer Günter Verheugen. Op die vergadering waren de ministers van Economie van de 27 lidstaten aanwezig. Zij hebben daar drie belangrijke conclusies getrokken.

Ten eerste: de eerste verantwoordelijkheid voor het oplossen van de crisis in de automotive ligt bij de sector zelf. Men heeft gezegd dat er gewerkt moet worden aan het wegwerken van overcapaciteit en dat men moet inzetten op innovatie. Ten tweede: een ondersteuning van overheidswege is te verantwoorden in de transformatie naar een innovatief, milieuvriendelijk en veilig wagenpark. Ten derde: de ondersteuning van overheidswege moet gecoördineerd verlopen. De ministers hebben hun akkoord gegeven om niet in een wedren om subsidies te stappen.

We weten allemaal dat op Europese vergaderingen vaak dure eden worden gezworen, maar dat het gevaar reëel is dat, zodra de ministers naar hun thuisland terugkeren, het daar in de richting van 'eigen land eerst' gaat.

Weerstand aan protectionistische lokroepen die in elk land af en toe de kop opsteken onder druk van nationale lobby's, vergt moedige politici die hun blik op de lange termijn houden en niet bezwijken onder electorale druk op korte termijn. Gelukkig worden onze politici daarin ondersteund door de Europese staatssteunregels en de Europese interne markt. Maar ook op wereldvlak hebben we een regelgevend kader dat dat protectionistische gevaar de kop moet indrukken. Ik denk bijvoorbeeld aan de Wereldhandelsorganisatie. We mogen ons vandaag gelukkig prijzen dat die verdragen de handen en voeten van protectionistisch ingestelde politici en drukkingsgroepen binden.

Het is duidelijk dat regels alleen niet zullen volstaan. We komen in een fase dat een en ander moet worden

afgedwongen. Voor die afdwinging moeten we op Europees vlak bij de Europese Commissie zijn. De Europese Commissie is bij uitstek de instantie die hierin ons Europese belang moet blijven behartigen. Ze moet erop toezien dat in Europa het gelijke speelveld behouden blijft en dat er geen concurrentievervalsing optreedt door de wedren om subsidies die we nu zien.

We hebben een brief geschreven naar eerste minister Van Rompuy met de vraag om onze bekommernis mee te nemen bij de Europese fora. Dat heeft al effect gehad, want er is een nieuwe top van staats- en regeringsleiders afgekondigd op 27 februari met drie agendapunten: de financieel-economische crisis, de situatie van een 'bad bank' en de toestand in de automobielindustrie.

Ik heb zelf contact genomen met onze Europese Commissaris, Louis Michel. Ik doe dat overigens opnieuw met mijn regionale collega's. Vandaag heb ik een brief gestuurd naar mevrouw Kroes. Zij heeft te kennen gegeven dat ze dit niet zal tolereren en dat ze dit bekijkt. Wanneer iemand daadwerkelijk optreedt en wanneer het goed is, moeten we dat ook expliciet zeggen. In de brief zeg ik haar: "Goed zo, dit is wat we verwachten van Europa."

De voorbereiding voor die top van 27 februari zal gebeuren op de gekende manier met een coördinatievergadering waarop wij aanwezig zullen zijn.

Collega's, de Vlaamse Regering heeft niet stilgezeten. We hebben twee weken na elkaar de rondetafelconferentie georganiseerd. Er was een zeer nauw overleg tussen de diverse overheden en de sector. U weet wat we daar hebben afgesproken. Minister Vandenbroucke heeft voor opleiding 10 miljoen euro vrijgemaakt via een convenant met de sectoren. We hebben zelf beslist om de strategische opleidingssteun te verdubbelen van 1 miljoen naar 2 miljoen euro. De waarborgregeling komt zo dadelijk nog aan bod. Het debat over de tijdelijke werkloosheid voor bedienden gaat vandaag door in de Groep van Tien.

We hebben er alle belang bij om de Europese Commissie kort te houden: onze eigen Belgische commissaris, de Nederlandse commissaris, die daarvoor gekend is en die we moeten ondersteunen, de conclusies van Verheugen en de nieuwe top die in februari moet doorgaan.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik vind het belangrijk dat u vandaag naar mevrouw Kroes een brief hebt geschreven om haar te steunen in haar actie om protectionisme en vervalsing van de interne markt te vermijden. Als kleine, open regio met veel buitenlandse bedrijven zijn wij vragende partij voor een kader.

We hebben daarover volgende week in de commissie ook een debat. De heer Van Malderen en ik hebben gevraagd naar een kader voor dat steunregime in België.

Maar dat steunregime moet uiteraard in de Europese context worden geplaatst. Het heeft geen zin dat wij een bijzonder streng regime ontwikkelen als Europa dat niet doet. Dan is het dweilen met de kraan open.

Het is heel belangrijk dat we op het Europese vlak actief zijn. Er is een overaanbod vanuit verschillende regeringen om bij de nationale bedrijven zo veel mogelijk de werkgelegenheid en de productiecapaciteit in eigen land te vrijwaren. Dat is voor ons een zeer grote bedreiging. Wij hebben noch de middelen, noch de macht om onze wil of verwachtingen op te leggen aan de bedrijven die hier gevestigd zijn en die moeten rapporteren aan de moederbedrijven in andere landen.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Ik ben het eens met de vraagsteller en met het antwoord dat de minister heeft afgelezen. Ik wil vragen dat de Vlaamse Regering ook aandacht heeft voor een meer offensief beleid. Bij Europa moeten we onze belangen verdedigen en we moeten ageren tegen protectionisme. Ik weet dat de zaak Opel opgevolgd wordt. We moeten echter heel offensief denken en eventueel samen met Duitsland en Angela Merkel kijken of uit de erfenis van GM een Opel Europe kan ontstaan. GM gaat massaal afdanken. Dat weten we al. Het gevaar is groot dat wij in de brokken delen. Dat spoor – Opel Europe – moet zeker bewandeld worden.

Mevrouw de minister, heeft de Vlaamse Regering al nagedacht over de idee van Peter Leyman, ex-Volvoman, die steeds meer opgeld maakt, over Flanders Car Assembly? Hij wordt daarin gesteund door journalist Vic Heylen in Trends, om een offensief en innovatief beleid te voeren, zoals Telenet Vlaanderen en IMEC, voor de autoassemblage.

We hebben veel kennis in huis: topdesigners, academici, specialisten hybridewaterstofbussen enzovoort. Specialisten beginnen ervoor te pleiten, weliswaar kleinschalig, niet met massale tewerkstelling, om een nieuwe niche te ontwikkelen in Vlaanderen voor de autoindustrie, waar we innovatief werken aan nieuwe, zuinige wagens. De overheid moet daar minstens een coördinerende, zo niet een verdergaande rol in spelen. De Vlaamse Regering moet hierin het voortouw nemen.

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw de minister, ik ben blij te horen dat de toezegging die de minister-president vorige week heeft gedaan, inmiddels wordt gehonoreerd op een top op 20 of 27 februari. Er zijn al veel vergaderingen geweest met mensen van General Motors, omdat dat het meest acute is.

Buiten het feit dat we willen wijzen op de interne concurrentieregels en steunmaatregelen in Europa, hebben

we ook een concept van strategie ontwikkeld die op een Europese top zou moeten worden aangenomen. Er is meer nodig op zo'n top dan af te spreken te komen tot een harmonisatie van steunmaatregelen. Gezien de acute situatie is er nood aan een alternatief industrieel beleid dat een antwoord kan zijn op de fall-out die we nu in Europa meemaken door de maatregelen van de overheid van de Verenigde Staten.

Het zal bekend in de oren klinken, maar binnen de Europese ondernemingsraad van General Motors wordt sterk gedacht aan een verzelfstandiging van de Europese poot. Dat klinkt misschien als een utopie, behalve als dit een onderdeel kan zijn van een industrieel beleid dat in Europa zou worden ontwikkeld. Dan moet het ook de politieke steun krijgen van de Europese overheid. Dan kan daarover bilateraal worden gepraat tussen Europa en de Verenigde Staten.

Volgende week is hierover een debat in de commissie. Heeft de Vlaamse Regering al een standpunt bepaald, dat we zullen moeten meegeven met minister Van Quickenborne en eerste minister Van Rompuy naar de Europese top?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Europa is een ontzettend belangrijk politiek project, al is het alleen maar om de vrede te bewaren in Europa. Maar in de aanpak van de crisis is Europa afwezig. Enerzijds is het duidelijk dat Europa zijn eigen regels niet toepast. Als Europa zijn eigen concurrentieregels zou toepassen, dan zou president Sarkozy niet op de proppen komen met zijn voorstel. Dan weet hij dat het zou worden teruggefloten door een sterke Europese Commissie. Hij doet het toch omdat hij weet dat hij er waarschijnlijk mee wekomt.

Anderzijds mist Europa de kans om een relanceplan door te voeren zoals president Obama dat poogt te doen in Amerika. Er worden teksten geschreven over een Europees 'green new deal', maar het is bij voornemens gebleven. Europa heeft geen enkel industrieel of ander relanceplan geschreven.

Als Vlaanderen het verschil wil maken, moet het Europa erop wijzen dat het zijn verantwoordelijkheid moet nemen in het toepassen van zijn eigen concurrentieregels, en moet het ook zeggen dat de verschillende relanceplannen, die elkaar zullen tegenwerken in de verschillende regio's en lidstaten, contraproductief zullen zijn als er geen Europees, liefst groen, relanceplan komt.

Minister Patricia Ceysens: Ik raad u allemaal de lectuur aan van de laatste mededelingen, waarin Europa wel degelijk een aantal krijtlijnen heeft uitgezet over wat kan. Het is ook een van de redenen waarom we straks de nieuwe waarborgregeling zullen invoeren. Dat zit in de crisisaanpak die nu is toegelaten. De lidstaten zijn

natuurlijk allemaal bezig om de laatste mededeling van Europa om te zetten in instrumenten. Dat geeft mogelijkheden voor verruiming.

Geen enkele lidstaat kan dus worden verweten dat die mededeling wordt omgezet in een eigen instrumentarium. Wij doen dat nu ook. We maken gebruik van de mogelijkheden inzake werkgelegenheid. We doen dus wat andere lidstaten doen.

We stellen vast dat Frankrijk maatregelen probeert te nemen buiten dat kader. Die maatregelen wijken erg af van het kader van de algemene Europese staatssteun. Ik vind het dan ook belangrijk dat vandaag mevrouw Kroes het signaal heeft gegeven dat Frankrijk daarmee tegen de lamp zal lopen. We hebben het daar met onze vertegenwoordigers in Parijs over gehad. We hebben er alle belang bij te zeggen dat wat mevrouw Kroes doet, goed is. We zeggen zo vaak dat er niets gebeurt. Als er dan iets gebeurt, dan moeten we dat ook volmondig steunen.

We hebben contact met onze eigen commissaris. Vandaag is er een onderhoud tussen premier Van Rompuy en bondskanselier Merkel. Gedurende een week is er met de vakbonden en de werkgevers gezocht naar het gemeenschappelijke belang voor in de eerste plaats Vlaanderen en Duitsland.

We zullen nu ongetwijfeld een aantal voorzetten krijgen uit verschillende hoeken. Tijdens de rondetafel hebben we ook met Flanders Drive gedebatteerd. Ook die mensen zijn bereid verder te gaan dan tot nu toe het geval was. Zij coördineren vandaag het Vlaams innovatiebeleid over automotive. Dat was een insteek van verschillende assembleurs en toeleveranciers. Het gaat om een collectieve innovatie die elke deelnemer in die participatie voor een deel ten goede moet komen. Samen gingen zij na hoe ze programma's konden detecteren met die gemeenschappelijke noemer om innovatie te stimuleren.

De raad van bestuur van Flanders Drive is vorige week nagegaan of ze daarin verder kunnen gaan. Ze zijn bereid te onderzoeken wat het potentieel is aan vooral hybride en elektrische technologie om in te spelen op de nieuwe opportuniteiten. Het gaat dan verder dan de assemblage en de toeleverancier, maar over bijvoorbeeld een elektronisch aangedreven voertuig. Flanders Drive werkt daar verder aan.

Deze week is het eerste dossier van een Vlaams bedrijf bij de Europese Investeringsbank ingeleid. Er moet worden gewerkt aan concrete dossiers. We stellen echter vast dat het ene bedrijf het andere niet is. Ook andere lidstaten hebben al zulke dossiers ingeleid. We hebben afgesproken dat de coördinatie samen met Agoria gebeurt. We proberen met verschillende werknemersorganisaties en met de werkgevers in te zetten op alle terreinen. Ik ben benieuwd wat de resultaten

zullen zijn van het gesprek tussen premier Van Rompuy en mevrouw Merkel. Intussen drijven we de contacten met de commissarissen op en bereiden we de nieuwe top voor. Net als bij de andere gesprekken moeten we immers goed weten wat we daar op tafel willen leggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol inzake ontplofbare oorlogsresten en de technische bijlage, aangenomen in Genève op 28 november 2003

– 1822 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1822/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen

– 1984 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van den Heuvel, verslaggever, heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, beste collega's, enkele weken geleden hebben we in de commissie het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende aanpassingen van de waarborgregeling voor kmo's besproken. De waarborgregeling voor kmo's is van kracht sinds de zomer van 2005. Ze wordt waargenomen door de nv Waarborgbeheer, een voor 100 procent dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV). Eind 2008 waren er ondertussen ongeveer 2400 dossiers afgehandeld. Daar was zowat 250 miljoen euro aan waarborgen mee gemoeid. Op zijn beurt was dat goed voor ongeveer 430 miljoen euro aan kredieten en ongeveer 550 miljoen euro aan investeringen.

In het ontwerp van de Vlaamse Regering worden een aantal aanpassingen voorgesteld om over te gaan tot een soepelere werking van deze waarborgregeling. Ik som ze even op. Men valt nu onder de Europese de-minimisregeling. Er is een differentiatie op het vlak van doelgroepen mogelijk. Er is een uitbreiding inzake operationele en onroerende leasing. Ten slotte is er een andere verdeling mogelijk van het budget onder de waarborghouders.

In januari voelden we echter al aan dat de financiële crisis steeds harder toeslaat en dat de repercussies voor de reële economie toenemen. Half januari werden dan ook een tweetal amendementen ingediend. Een eerste amendement had betrekking op de investering bij IMEC voor een clean room ten belope van 35 miljoen euro. Een tweede amendement liet toe om deze waarborgregeling uit te breiden naar de grote ondernemingen. De waarborgregeling is immers een relatief goedkoop instrument om ondernemingen te ondersteunen en om de kredietverlening te vergemakkelijken.

Er is een kleine contradictie. Enerzijds zeggen de officiële instanties, zoals Febelfin, dat er geen krediet-schaarste is. Anderzijds horen we op het terrein dat er een bepaalde kredietrantsoenering, een credit crunch, is omdat de voorwaarden van de banken om krediet te verlenen steeds strenger worden omdat ze een aversie voor risico's hebben. Daarom is er een uitbreiding van de regeling voor de grote ondernemingen.

Deze twee aanpassingen werden besproken in de commissie. Al snel werd duidelijk dat er een consensus was. Niet alleen de meerderheidspartijen maar ook de oppositiepartij Vlaams Belang konden instemmen met dit ontwerp en met de amendementen. De fractie van het Vlaams Belang vroeg wel rekening te houden met de opmerkingen van de SERV. Het ging daarbij vooral om duidelijke criteria bij de differentiëring ten aanzien van de doelgroepen.

De meerderheidsfractie reageerde tevreden op het feit dat de Vlaamse Regering in deze turbulente tijden kordaat en

krachtig handelde en dat zij er alles aan deed om iets te doen aan die kredietransoenering. In de commissie werden deze amendementen dan ook unaniem aanvaard.

Tot daar, mevrouw de voorzitter, mijn verslaggeving van de bespreking in de commissie. Ik kan hier, denk ik, voortgaan als woordvoerder van de meerderheidsfractie. Daarmee werd een nieuw amendement rondgedeeld. We zijn nu twee, drie weken verder en we moeten spijtig genoeg vaststellen dat de financiële crisis in volle hevigheid een weerslag heeft op de reële economie. We zullen dus een tandje moeten bijsteken. Het wordt steeds duidelijker dat we voor een volle uitdieping staan van deze economische crisis. Vandaag heeft de Nationale Bank nieuwe cijfers bekendgemaakt. Men spreekt daar nu van een negatieve groei van ongeveer 2 procent. Het is nu alle hens aan dek.

De CD&V-fractie is heel blij en tevreden dat deze Vlaamse Regering zeer krachtig en kordaat reageert. Eerst was er de uitbreiding van de waarborgregeling voor de kmo's ten aanzien van de grote ondernemingen. Dan kwam er een versoepeling van de waarborgregeling die in het ontwerp van decreet staat. Nu komt er een derde, tijdelijke pijler: de crisiswaarborgen.

Het amendement koppelt daar heel duidelijke voorwaarden aan vast. Er is een limiet afgesproken van maximaal 1,5 miljard euro voor de nieuw op te richten waarborgvennootschap, die een dochter zal zijn binnen de PMV. Natuurlijk zijn er ook voorwaarden aan gekoppeld, ze staan onder artikel 22.2. Zowel voor de crisiswaarborg als voor de tijdelijk verhoogde crisiswaarborg staan daar voorwaarden opgesomd: onder meer een marktconforme premiebetaling, het indienen van een businessplan, engagementen inzake tewerkstelling en de vereiste dat de exploitatiezetel in het Vlaams Gewest ligt.

Deze tijdelijke regeling is voorlopig vastgesteld op eind december 2010.

We beleven vandaag turbulente economische tijden. Het is heel belangrijk dat de overheid krachtig en kordaat optreedt. Een standvastige Vlaamse overheid kan het verschil maken met andere overheden. Het is heel erg nodig dat we de uitbreiding van de waarborgregeling goedkeuren. Ik vraag dan ook dat het Vlaams Parlement deze nieuwe amendementen goedkeurt. *(Applaus bij de meerderheid)*

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot verwijzing naar de commissie

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement

heeft de heer Tavernier bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Ik stel voor om dit naar de commissie te verwijzen. Ik motiveer waarom. Het oorspronkelijke ontwerp telde twaalf artikelen. Men heeft het oorspronkelijke ontwerp vervangen door een totaal amendement, dat bestaat uit negentien artikelen. En nu krijgen we een nieuw totaal amendement, dat bestaat uit 27 artikelen. Op de twaalf bladzijden tekst zijn er vijf bladzijden nieuwe tekst, met een totaal nieuw vehikel. Dit moet je grondig bespreken. Ik lees in het verslag dat de belangrijkste bemerking die van de heer Van den Heuvel was. Hij stelt dat men ervoor moet oppassen holderdeboldermaatregelen te nemen. Als je een zo belangrijk iets met een amendement in de plenaire zitting afhandelt, dan heb je holderdeboldermaatregelen. Een verzending naar de commissie voor een grondige bespreking belet niet dat dit zeer snel in de plenaire vergadering kan worden behandeld.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, het is duidelijk dat de heer Tavernier mijn woorden foutief interpreteert. Wat ik twee of drie weken geleden tijdens een commissievergadering heb verklaard, slaat op algemene paniekmaatregelen. Er is een groot verschil tussen paniekmaatregelen en maatregelen die snel en kordaat moeten worden genomen.

In deze periode moet de overheid snel kunnen handelen. Op dat vlak kunnen we het verschil met andere overheden maken. We leven in een sterk competitieve wereld. De economische omgeving verandert dagelijks. We moeten nu bewijzen dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering heel flexibel, soepel en onmiddellijk kunnen reageren.

Ik vraag dan ook geen verdragingsmanoeuvres te organiseren. Ik vraag dit amendement en de uitbreiding van de waarborgregeling onmiddellijk goed te keuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, ik wil het ook even over de te volgen procedure hebben. De voorbije maanden hebben we het in de commissie voor Economie aan de hand van verschillende vragen om uitleg en interpellaties voortdurend over dit onderwerp gehad.

De heer Van Malderen, de heer Van den Heuvel en ikzelf hebben de minister hierover vragen gesteld. We hebben erop aangedrongen de waarborgregeling ook

voor de grotere ondernemingen te laten gelden. We staan voor grote uitdagingen. Indien het om Opel gaat, luidt de kritiek dat de Vlaamse Regering moet kunnen handelen.

Ik vind dat de commissie haar werk heeft gedaan. Het voorliggende amendement is vorige week aangekondigd. Ik vind het belangrijk dat we dit hier nu, tijdens deze plenaire zitting, kunnen behandelen. Indien we dit niet doen en veertien dagen wachten, beschikken we volgende week niet over dit instrument. Indien dan de vraag wordt gesteld, zal de heer Tavernier als eerste verklaren dat het Vlaams Parlement zijn plichten niet nakomt. We kunnen hier nochtans iets doen om die onderneming te vrijwaren.

Ik vind dit een totaal verkeerde stelling van de oppositie. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

Mijnheer Peumans, ik heb het over een gedeelte van de oppositie. In verband met dergelijke zaken beschouw ik u nog als een lid van de meerderheid.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, ik zou me bij de vorige twee sprekers willen aansluiten. Dit is niet het moment om spelletjes te spelen. We mogen deze kans niet laten liggen. We moeten een krachtig antwoord geven. Heel wat bedrijven en vooral werknemers zitten op een krachtdadige overheid te wachten.

Dit is al de tweede maal op een paar weken tijd dat de heer Tavernier de bal grondig mislaat als het om de bescherming van de rechten van werknemers gaat.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, we mogen de oppositie niet zomaar op een hoopje gooien. Het Vlaams Belang neemt op dit vlak een heel ander standpunt in. In tijden van crisis moeten we snel vooruit kunnen gaan. Het Vlaams Belang steunt de maatregelen die de meerderheid wil nemen. Dit is niet het moment om verdragingsmanoeuvres uit te voeren.

De heer Van Rompuy heeft terecht gesteld dat we hierover al een debat hebben gevoerd. Wat ons betreft, kunnen we de behandeling voortzetten.

De voorzitter: De heer Bril heeft het woord.

De heer Louis Bril: Mevrouw de voorzitter, we bevinden ons in een dringende situatie. Ik verwijs in dit verband onder meer naar het verslag van de Nationale Bank. De groei daalt met 1,9 procent. Het budgettaire tekort bedraagt 3,3 procent. De kapitaalsvernietiging schommelt rond 17 procent. Het is werkelijk nodig snel en efficiënt te handelen.

De nieuwe tekst is net als amendement ingediend om het geheel te structureren en te behouden. In plaats van holderdebolder nieuwe zinnen en artikelen in te lassen, willen we de interne structuur en de samenhang van het ontwerp van decreet net bewaren. Daarom is de nieuwe tekst als een amendement ingediend.

Dit is werkelijk dringend. Laten we geen verdragingsmanoeuvres uitvoeren. *(Applaus bij CD&V en bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, bij wijze van uitzondering gaat mijn fractie akkoord met het indienen van een amendement op een amendement. Daarnaast wil ik ook nog even ingaan op wat de heer Van den Heuvel volgens het verslag over holderdebolder genomen maatregelen heeft verklaard.

Vorige week of de week voordien hebben we hier een heel debat over de herfinancieringsgarantie voor bepaalde pps-projecten van de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn gevoerd. Die garantieregeling is eerst in de vorm van een ontwerp van decreet ingediend. Inmiddels heeft de Vlaamse Regering dit ontwerp van decreet ingetrokken en gaat het om een voorstel van decreet.

Ik zou graag eens een overzicht van al die waarborgsystemen van de Vlaamse overheid krijgen. Op de lange duur wordt immers op veel plaatsen een waarborg verleend.

Nu stellen we deze maatregelen voor, volgende week zijn het weer andere. Het parlement moet zorgen dat we het overzicht behouden.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik zal niet tussenkomen in de regeling van de werkzaamheden, want dat behoort toe aan de parlementsleden.

Het enige wat mij wel wat verwondert, is dat men nu opeens zou schrikken van deze maatregel. Nochtans heeft dit parlement zich al een paar maal in het automobieldebat gemengd, met alle respect. Wie zich goed had voorbereid op het automobieldebat, kan niet anders dan kennis genomen hebben van de stukken die daarover bestaan van de Europese Commissie. Daarin zijn belangrijke krijtlijnen getrokken van wat dat debat kan zijn.

Precies daarin staat wat wij hier vandaag doen. Als men doet alsof we hier met iets nieuws komen, dan vraag ik me af hoe men zich heeft voorbereid op de debatten die we hier nu al een paar weken voeren. Wij implementeren nu het Europees kader in Vlaanderen. Wij beschikken hierover sinds begin dit jaar. Wij kunnen daar nu mee aan de slag.

Ik weet niet goed hoe men zich in de debatten heeft gemengd als men nu zegt dat dit gloednieuw is. Dit is de implementatie van de mededelingen van de Europese Commissie, die werden gedaan naar aanleiding van de economische crisis. Dit is, jammer genoeg, al enkele keren bijgesteld omdat de prognoses maand na maand verslechteren. Ik begrijp dan echt niet welk kader men in de vorige debatten heeft gehanteerd, om het debat met kennis van zaken te voeren.

Ik heb de vorige keer in de commissie het parlement bedankt omdat de hele commissie voor Economie snel en adequaat heeft geïmplementeerd wat Europa ons toelaat. We kunnen niet kijken naar wat de andere lidstaten doen, als we niet zelf implementeren wat we mogen en dit ter beschikking stellen van onze bedrijven.

De heer Jef Tavernier: Ik denk dat we als parlement voor de uitdaging staan om enerzijds snel en efficiënt op te treden, maar anderzijds ook goed decreetgevend werk te doen na een goede bespreking.

Als ik vaststel dat er totaal nieuwe hoofdstukken worden toegevoegd, dat men verwijst naar bepaalde Europese verordeningen uit het Publicatieblad van de Europese Unie, dat men spreekt over safe harbour-premies, dat men nieuwe instellingen gaat creëren, dan denk ik dat zoiets – tenzij alles hier onmiddellijk zeer goed wordt uitgelegd – toch een goede bespreking vergt.

Men had dit vorige week hier of gisteren in de commissie kunnen doen. Zo'n wijziging en zo'n grote aanvulling op het allerlaatste moment in de plenaire vergadering indienen, is geen goede manier van werken. Tezelfdertijd erken ik dat je natuurlijk snel moeten durven reageren, maar doe dit op een grondige en goede manier. Hoe het hier gebeurt, is niet de gepaste methode.

De voorzitter: Dringt u aan op een stemming? (*Neen*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen – 1984 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik ben blij dat we de bespreking kunnen aanvaarten. Het gaat hier niet over politieke politicienne, maar over

de boterham van de mensen. Het is dus belangrijk om dit nu ter sprake te brengen en te kunnen stemmen.

Het Vlaams Belang kan zich vinden in het voorliggende ontwerp van decreet. De versoepeling van de bestaande regeling en het optrekken van het beschikbare budget is alvast een stap in de goede richting. We zullen bijgevolg het voorliggende ontwerp goedkeuren, ook nu we worden geconfronteerd met het bewuste amendement dat werd ingediend na de indiening van het verslag.

De heer Van den Heuvel heeft het amendement net toegelicht. Het Vlaams Belang is blij dat men inziet dat ook de traditionele economie, de harde sector, nood heeft aan extra ondersteuning. We hebben daar in het kader van diverse debatten in het verleden al vaak voor gepleit. In die zin is het inderdaad goed dat de meerderheid snel op de bal speelt.

Toch wil ik erop wijzen, zoals ik dat tijdens de bespreking in commissie ook heb gedaan, dat dit decreet alleen niet zal volstaan om tegemoet te komen aan de problemen waar we, door de gevolgen van de financiële en economische crisis, mee worden geconfronteerd.

Het is een noodzakelijke stap in de richting van economische zekerheid voor onze bedrijven. Het Vlaams Belang zal dit dan ook ondersteunen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, er is al verwezen naar het jaarverslag van de Nationale Bank, waarin een krimp van onze economie van 2 procent wordt geprojecteerd, maar, en dat is misschien nog zorgwekkender, ook een daling van de bedrijfsinvesteringen met 4 procent. Dat is de neerslag die we allemaal voelen van de financiële crisis op de reële economie.

We hebben in het parlement, zowel plenair als in commissie, al verschillende keren van gedachten gewisseld en voorstellen geformuleerd, om zo goed mogelijk te antwoorden op de uitdagingen die deze crisis ons elke dag opnieuw, en elke dag met nieuwe aspecten, stelt.

Het vrijwaren van de tewerkstelling en de continuïteit in de bedrijfsvoering zijn voor ons daarbij essentiële doelstellingen. Dat vraagt een actieve overheid, die haar investeringsbeleid effectief invult, maar ook de toegang tot kapitaal voor de bedrijven. We ontvangen inderdaad signalen dat het daar inderdaad aan mangelt. Het verstrekken van waarborgen is een snel en relatief goedkoop instrument om ondernemingen toegang tot financiering van hun activiteiten, en vooral van hun investeringen, te verstrekken.

Deze waarborgregelingen dienen zich in te schrijven in een Europees kader dat de staatssteun reguleert. Sinds

het indienen van dit decreet en de bespreking en amendering in commissie, heeft de Europese Unie het kader verruimd. Wij zijn voorstander om maximaal gebruik te maken van de mogelijkheden die Europa ons biedt.

We hebben, naar aanleiding van het actualiteitsdebat over de toestand bij Opel en het aanbod dat de Vlaamse Regering doet aan de directie van dit bedrijf om een waarborg te verstrekken, gepleit voor een duidelijk en transparant kader waarbinnen waarborgen kunnen worden verleend. Het hoeft geen verbazing te wekken dat voor ons engagementsverklaringen inzake tewerkstelling en het respecteren van het sociaal overleg binnen de bedrijven daarbij essentiële toetsstenen zijn. We stellen dan ook vast dat het amendement dat wordt voorgelegd, daar ruimschoots aan tegemoetkomt.

Collega's, ik denk dat we hier een krachtig instrument mee op poten zetten, waarbij we tot 1,5 miljard euro waarborgen kunnen in stelling brengen. Dat alleen zal niet volstaan om het zware weer van de crisis door te komen, maar het is een uiterst krachtig signaal. Ik ben dan ook blij dat we deze bespreking zo snel mogelijk kunnen aanvatten, om dit vertrouwenwekkend signaal naar onze bedrijven, en naar iedereen die daar zijn boterham verdient, te sturen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Brill heeft het woord.

De heer Louis Brill: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil niet in herhaling vallen, maar er toch nog één element aan toevoegen. Op dit ogenblik beperken de banken drastisch hun kredietverlening. Als dat zo voortgaat, is dat een ramp voor heel wat bedrijven, die in moeilijkheden zullen komen. Er zal jobverlies zijn, met problemen voor de gezinnen, en komende investeringen betekenen ook komende tewerkstelling.

We kunnen niet anders. Gelet op de houding van de banken moet het Vlaamse Gewest nu interveniëren met de waarborgen, ad hoc en beperkt in de tijd. Mijnheer Tavernier, nood breekt wet: laten we snel, maar correct handelen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Brill, dank u voor de aanmoedigende woorden.

Wij staan in principe positief tegenover de voorgestelde maatregelen. Laat dat duidelijk zijn. De problemen bij een aantal bedrijven wat betreft financiering zijn heel duidelijk. Maar we moeten natuurlijk opletten met holderdeboldermaatregelen. Een goed begrip van wat er staat, is natuurlijk ook wel belangrijk.

Mevrouw de minister, ik richt me tot u want ik veronderstel dat u de echte auteur bent van het amendement. Ik heb nog enkele vragen. Wat is de draagwijdte van de

safe harbour-premie? Indien wij de waarborgregeling zo ver uitbreiden, wat zijn dan de eventuele consequenties voor de rating van de Vlaamse overheid? Nu wordt er hier en daar al gezegd dat het wel eens kan zijn dat ten gevolge van onder andere het verlenen van nogal wat waarborgen, de kredietwaardigheid misschien niet in het gedrang komt maar toch enigszins verlaagt.

Ik heb nog een vraag over de voorwaarden die men stelt. Uiteraard is het belangrijk dat er een businessplan is. Uiteraard is het zeer belangrijk dat er gekeken wordt naar de engagementen in verband met tewerkstelling. Maar daarnaast hebben we toch ook in het kader van uw beleid een belangrijk element, namelijk innovatie of groene innovatie. In het kader van Vlaanderen in Actie (ViA) zijn dat een aantal doelstellingen voor Vlaanderen. Spelen die elementen mee als voorwaarde of is dat niet zo?

Er is nog een meer financieel-juridisch element. U verleent waarborgen onder voorwaarde dat de exploitatiezetel in Vlaanderen is gelegen. Dat lijkt logisch op zich, maar het is misschien onvoldoende. Wat doe je met ondernemingen met een exploitatiezetel in Vlaanderen maar een maatschappelijke zetel elders? Ik heb het dan hoofdzakelijk over plaatsen buiten België. Dan heb je een pak minder vat op die onderneming en op het vervullen van de voorwaarden die gesteld zijn. Is het niet wat gevaarlijk of ondoordacht om alleen het criterium exploitatiezetel op te nemen en voorbij te gaan aan het beslissingscentrum? Het beslissingscentrum ligt in een aantal gevallen niet alleen buiten Vlaanderen, maar ook buiten België en eventueel zelfs buiten Europa. Tot daar mijn naar ik meen terechte vragen.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Geachte leden, safe harbour betekent marktconforme premies. Hier implementeren we maximaal het Europese kader dat ons ter beschikking wordt gesteld in onze eigen Vlaamse regelgeving. Voor alle duidelijkheid: we maken gebruik van de crisismaatregel die Europa ons aanreikt. De heer Van den Heuvel heeft terecht gezegd dat dat een tijdelijk kader is. We zullen dat mogen benutten tot eind 2010.

Binnen dat tijdelijke crisiskader heeft Europa de mogelijkheid geboden dat we twee soorten waarborgen ontwikkelen. Eerst is er de crisiswaarborg voor kmo's en grote ondernemingen, waarbij we een onbeperkt waarborgbedrag mogen aannemen en waarbij de waarborg zelf beperkt wordt tot 80 percent. Dat betekent dat een andere instelling 20 percent van het risico moet dragen. Europa zegt dat we maximum 80 percent van het risico mogen nemen, maar we zijn niet verplicht om die 80 percent uit te putten. In dat systeem moeten we werken met marktconforme premies of de safe harbour-premie zoals Europa ze definieert, is er geen aanmelding vereist

bij Europa en mogen we het niet aanbieden aan ondernemingen in moeilijkheden. Dat is één stelsel dat binnen de crisisaanpak mag worden ontwikkeld.

Het tweede stelsel is dat van een verhoogde crisiswaarborg. In het eerste stelsel was er geen sprake van een maximumplafond. In dit stelsel is het maximum geplafonneerd op de jaarlijkse bruto loonmassa van het bedrijf, berekend op 2008. Er is dus wel een maximum opgelegd door Europa. Wel mag de waarborg nog worden opgetrokken tot 90 percent. We gaan dus nergens tot 100 percent. Dat betekent nog 10 percent risico voor een andere instelling. Die verlaagde safeharbourpremie is eigenlijk een marktconforme premie, waarop we wel een korting mogen geven, van 25 percent voor kmo's en van 15 percent voor grote ondernemingen.

In dat systeem van de verlaagde safeharbourpremie zullen we wel de dossiers moeten aanmelden. Ook mogen we ondernemingen in moeilijkheden mee in rekening nemen, voor zover de onderneming na 1 juli 2008 in moeilijkheden is geraakt. Europa zegt dat, als een onderneming echt door de financiële crisis en alles wat we als gevolg daarvan hebben gezien, in moeilijkheden komt, we dan zelfs onze waarborg mogen optrekken, in dat stelsel. Voor de beide stelsels zijn er echt wel krijtlijnen getrokken en die hebben we ook nauwgezet overgenomen en geïmplementeerd in wat hier vandaag ter stemming voorligt.

Dan was er de vraag over de kredietwaardigheid en de rating. De Vlaamse Regering is er zich van bewust dat elke verbintenis die we op ons nemen een bepaalde implicatie heeft. Minister Van Mechelen heeft al te kennen gegeven dat hem dat uiteraard zorgen baart. Anderzijds horen wat we hebben gedaan voor KBC en het kader dat we vandaag bieden, tot de dingen die we moeten doen. Momenteel tast dat onze rating nog niet aan. We moeten dat nauwlettend blijven bekijken. Ik neem aan dat dit een zorg is van ons allen, en zeker ook van de minister van Financiën.

Er werd gevraagd naar de voorwaarden. We hadden natuurlijk minder voorwaarden kunnen opnemen in het ontwerp van decreet en alles kunnen laten voor de uitvoeringsbesluiten. Mijnheer Tavernier, samen met de indieners hebben we er echter voor gekozen om u vandaag een zo breed mogelijke kijk te geven op wat we menen dat de voorwaarden en de krijtlijnen zijn waarbinnen we dat moeten doen, en die ook decretaal te verankeren. Als we dat in de uitvoeringsbesluiten hadden opgenomen, hadden we vandaag inderdaad minder artikelen moeten voorleggen. We hebben dus gekozen voor een maximale transparantie en het maximale verruimen van het debat van deze namiddag over wat de voorwaarden zijn.

Ik heb altijd gezegd dat twee dingen voor mij zeer belangrijk zijn, namelijk de tewerkstelling en het businessplan. Als minister van Innovatie is het absoluut mijn bedoeling ervoor te zorgen dat de investeringen in de economie

opnieuw op gang komen: neem dat van mij aan. Laten we immers eerlijk zijn: vandaag is die waterleiding toch wel wat bevroren geraakt door de financiële crisis. Met die waarborgen proberen we die waterleiding wat te ontdooien, zodat we opnieuw een stroom krijgen. Het spreekt vanzelf dat we die hefboom moeten gebruiken om te zorgen voor een maximale transformatie naar een nieuwe innovatiegedreven economie.

We hebben er inderdaad voor gekozen in het ontwerp te bepalen dat de exploitatiezetel in Vlaanderen moet liggen. Er valt een hele discussie te voeren over andere zetels en hoofdkwartieren. U weet anderzijds ook wel dat heel wat Vlaamse bedrijven afhankelijk zijn van buitenlandse investeringen. Vandaag zijn zeker in een deel van onze economie en industrie 40 percent van de banen afhankelijk van die investeringen.

Die open economie waar we het hier al over hadden, maakt ons zeer kwetsbaar, zowel inzake export als inzake buitenlandse investeringen. Daar zijn natuurlijk regels voor, net zoals voor het verlenen van staatssteun. Dat kwam ook aan bod bij het debat over Opel.

Uiteraard moeten we bewaken dat onze steun niet naar andere oorden vertrekt. De juridische constructies zijn in elk bedrijf anders. We hebben er hier voor gekozen om in het decreet te schrijven: exploitatiezetel.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik hoop dat ook mijn collega's iets aan die verduidelijking gehad hebben.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

Ik stel voor om het amendement tot vervanging van de tekst van het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking te nemen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1984/4*)

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

– *Er zijn geen opmerkingen over de artikelen 1 tot en met 27.*

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Hogere Zeevaartschool
– 2016 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Waarom is de minister van Onderwijs al vertrokken? We behandelen twee ontwerpen van decreet van hem, en hij is niet aanwezig.

Minister Patricia Ceysens: Minister Vandenbroucke heeft aan mij gevraagd om hem te vervangen. Ik doe dat met alle plezier. De regering is vertegenwoordigd voor de bespreking van de ontwerpen van decreet.

De heer Jan Peumans: U kunt dus op alle technische vragen antwoorden, die ik eventueel zou willen stellen? *(Gelach)*

Minister Patricia Ceysens: Ik wil mijn uiterste best doen om u goed van replek te dienen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2016/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN BIJZONDER DECREET tot inrichting van de Vlaamse autonome hogeschool Hogere Zeevaartschool en tot overdracht van de inrichtende macht van het hoger zeevaartonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap
– 2017 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Caluwé, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van bijzonder decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2017/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 23 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van bijzonder decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Geografische Data-Infrastructuur Vlaanderen
– 2022 (2008-2009) – Nrs. 1 en 20

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2022/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 60 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over een aanpassing van de huursubsidieregeling waarbij rekening gehouden wordt met onderhoudsbijdragen – 2037 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG over het verzoekschrift over de behandeling in eigen woonplaats van fiscale geschillen met de Vlaamse Belastingdienst – 2075 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

De heer Kennes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 1163 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 7

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Van Nieuwenhuysen bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met het voorstel van decreet van de heren Van Dijck en Voorhamme, mevrouw Helsen en de heren Gatz en De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, paragraaf 1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, u hebt eergisteren, maandag, de Gemengde Overlegcommissie met de delegatie van het Waals Parlement voorgezeten, samen met uw collega, de heer Happart. Er is – ik zou bijna zeggen “natuurlijk” – geen discussie ten gronde geweest. Ik denk ook niet dat iemand dat had verwacht, tenzij misschien de heer Tavernier, die daartoe een kleine poging heeft ondernomen.

Niemand had dat verwacht, omdat iedereen wel wist dat het het Waals Parlement daar niet om te doen was, maar wel om het misbruiken van de procedure zodat het voorstel het einde van deze legislatuur niet meer zou halen. Ik denk dat de heer Happart in zijn niet altijd even duidelijke uiteenzetting, dat toch wel duidelijk heeft aangegeven.

Ik wil toch nog eens proberen om het voorstel voor te leggen om dit decreet effectief verder af te handelen, omdat ik ervan overtuigd ben dat we dat perfect kunnen. Dertien maanden na de goedkeuring van het voorstel in de commissie voor Onderwijs, nog een belangenconflict aangaan, is niet alleen tergend, waardoor het ook indruist tegen artikel 143 van de Grondwet inzake de federale loyauteit, maar het druist ook in tegen de geest van de wet inzake het belangenconflict, die zeker niet de bedoeling had om decreetgevend werk door middel van allerhande carrousels totaal onmogelijk te maken, iets wat nu wel degelijk het geval is.

Volgens artikel 32 van de wet op de hervorming van de instellingen wordt de procedure zestig dagen opgeschort om overleg mogelijk te maken, niet minder, maar ook niet meer dan dat. Ik kan alleen maar vaststellen dat tijdens de zestig dagen dat de opschorting heeft gelopen ingevolge het belangenconflict dat werd ingeroepen door het parlement van de Franse Gemeenschap, geen enkel ander parlement zich daarbij heeft

aangesloten: noch het Waals Parlement, noch de COCOF, noch het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zagen op dat ogenblik een belangenconflict.

Er staat bovendien nergens dat parlementen met een belangenconflict moeten wachten tot na de uitputting van een lopende procedure die door een andere assemblee is ingezet. Met andere woorden: de procedure is wel degelijk uitgeput, en we hebben haar in feite al veel langer laten uitlopen dan nodig was. Ik dring er derhalve op aan om dit voorstel van decreet zo snel mogelijk te agenderen op de plenaire zitting. Voor mijn part mag dat vandaag al, of eventueel volgende week.

Op 21 januari 2009 heeft de heer Van Hauthem al duidelijk aangegeven dat het weinig waarschijnlijk is dat er juridische gevolgen zijn indien we vandaag of volgende week over het decreet stemmen, omdat de procedure over het belangenconflict dat werd aangegaan door het enige parlement dat in december 2007 liet weten in zijn belang te zijn geschaad, helemaal is afgehandeld. Laten we de wet dus maar in ons voordeel interpreteren en vooruitgaan – want dat moet toch de bedoeling zijn, zeker van de leden van de meerderheid – met de uitvoering van het regeerakkoord ter zake. (*Applaus bij het Vlaams Belang en bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, collega's, we kunnen deze discussie natuurlijk elke week opnieuw voeren, maar, zoals ik een paar weken geleden heb gezegd en hoe spijtig dat ook is, de wet is de wet, en ze is duidelijk. (*Rumoer*)

Wij zijn met het hele parlement ingestapt in de procedure, op het ogenblik dat de COCOF het tweede belangenconflict inriep. Eergisteren hebben we in het overleg ook duidelijk gezegd dat we dit beschouwen als een misbruik van de procedure, maar waar men wettelijk het volste recht toe heeft. Wij hebben ons daarbij neer te leggen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, collega's, de fractievoorzitter van CD&V heeft het over misbruik van de procedures. Ik wil daarbij aansluitend nog eens duidelijk onderstrepen dat ik niet meer meespeel in dit spel van misbruik van procedures.

Men zegt dat de wet de wet is. Daar valt mijns inziens heel wat over te zeggen. De wet kan ook op zo'n manier geïnterpreteerd worden dat we wel degelijk kunnen stemmen.

We hebben hier in het verleden resoluties goedgekeurd met betrekking tot verduidelijkingen voor de scholen, opdat ze zouden weten waar ze aan toe zijn bij het begin van het schooljaar.

Dit decreet gaat in op 1 september 2009. Ik vraag dan ook om het op het terrein voldoende te kunnen implementeren, zodat de scholen weten welke Vlaamse regeling moet worden nageleefd. In het belang van die instellingen dring ik aan op een spoedige beslissing ter zake, zodat iedereen weet waar hij aan toe is. (*Applaus bij het Vlaams Belang en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, ik dring aan op een stemming.

De wet is de wet, en een decreet is een decreet. Als ik u goed begrijp, mijnheer Caluwé, hebben we dus geen interpretatief decreet nodig om het decreet Basisonderwijs naar behoren uit te voeren. Ik wacht op maatregelen van de regering inzake de pedagogische inspectie in de Franstalige faciliteitenscholen in de Vlaamse Rand. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

– *Het voorstel tot aanvulling van de agenda wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Rudi Daems en Jos Stassen, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heer Jef Tavernier over de export van illegale afvalstromen naar ontwikkelingslanden – 2097 (2008-2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Daems bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Stassen, de dames Vogels en Dua, de heer Tavernier en van hemzelf over de export van illegale afvalstromen naar ontwikkelingslanden.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik was een tiental dagen geleden getuige van een zeer schrijnende situatie in het West-Afrikaanse land Ghana. Ik heb gezien hoe heel wat elektronica-afval daar is terechtgekomen. Een deel daarvan was bestemd voor de markt van tweedehandsgoederen, maar een

ander deel ging bijna regelrecht naar een aantal dumpingplaatsen op de rand van de hoofdstad van Ghana, waar twee miljoen mensen wonen.

Ik heb op die dumpingplaatsen heel wat mensen – vooral jonge mensen, soms zelfs kinderen – westerse apparaten, zoals televisietoestellen, computers en koelkasten, met blote handen te lijf zien gaan. Ik heb gezien hoe ze die probeerden te demonteren. Gelukkig heb ik niet gezien hoe men die toestellen daar ook met zuren te lijf gaat, zoals dat gebeurt in Azië, en dan vooral in India en China. Ik heb wel gezien hoe die jonge mensen de toestellen nadien met allerlei hulpmiddelen verbranden in open lucht en hoe bepaalde zeer schadelijke stoffen in de open lucht terecht komen, terwijl kinderen gewoon boven die dampen hangen en dergelijke meer.

Ik heb ook gezien hoe zij loodbatterijen opensneden en in ketels in openlucht dat lood verbrandden om het te hergebruiken en zo toch maar een centje te verdienen.

Jammer genoeg is Ghana niet uniek. Dit gebeurt in heel wat ontwikkelingslanden. Jammer genoeg ook is ons land en vooral de Antwerpse haven een belangrijke draaischijf in dit gebeuren. Het is in de eerste plaats een draaischijf voor doorvoer van dergelijk elektronica-afval uit Duitsland en Nederland omdat daar de deur een beetje verder dicht staat, maar het gaat deels ook om uitvoer vanuit ons land naar dergelijke landen.

Ik wil de hoogdringendheid motiveren in die zin dat elke dag dat we niets doen een dag te veel is. Het is verschrikkelijk voor die kinderen. Ik wil hiermee niet persoonlijk scoren. Ik heb dit voorstel van resolutie aangeboden aan de meerderheidspartijen om er samen iets van te maken zodat het een sterk signaal wordt. Ik heb begrepen van de fractieleiders dat zij voorstellen om het te verwijzen naar de commissie. Dat is voor mij geen enkel probleem. Ik hoop dat we daarvan dan samen volgende week werk kunnen maken. (*Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, Groen! en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, collega's, de meerderheid heeft naar aanleiding van het voorstel van resolutie van de heer Daems en anderen ook een voorstel van resolutie ingediend, met name door de heer Lachaert, de heer Martens en ik. Wij vragen een bespreking in de commissie.

De voorzitter: Ik heb begrepen dat de heer Daems ermee akkoord gaat dat er een bespreking volgt in de commissie. (*Instemming*)

Dan is aldus beslist.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het protocol inzake ontplofbare oorlogsresten en de technische bijlage, aangenomen in Genève op 28 november 2003 – 1822 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen – 1984 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de stemming over amendement 2 van de heren Bril, Van den Heuvel en Van Malderen en mevrouw De Ridder tot vervanging van de tekst van het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Hogere Zeevaartschool
– 2016 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN BIJZONDER DECREET tot inrichting van de Vlaamse autonome hogeschool Hogere Zeevaartschool en tot overdracht van de inrichtende macht van het hoger zeevaartonderwijs van de Vlaamse Gemeenschap
– 2017 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van bijzonder decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van bijzonder decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Geografische Data-Infrastructuur Vlaanderen
– 2022 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Peumans, Kris Van Dijck, Mark Demesmaeker, Piet De Bruyn en Geert Bourgeois en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 21 januari 2009 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het nieuwe vliegplan-Schouppe voor de luchthaven van Zaventem en de effecten ervan voor de geluidshinder
– 2062 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames An Michiels en Katleen Martens tot besluit van de op 27 januari 2009 door de heren Joris Van Hauthem en Mark Demesmaeker in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de verdere behandeling van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde na het aantreden van de federale regering-Van Rompuy I en over de nieuwe wending in het dossier van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 2070 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
77 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Mark Demesmaeker, Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Jan Peumans en Kris Van Dijck en mevrouw Helga Stevens tot besluit van de op 27 januari 2009 door de heren Joris Van Hauthem en Mark Demesmaeker in commissie gehouden interpellaties tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, respectievelijk over de verdere behandeling van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde na het aantreden van de federale regering-Van Rompuy I en over de nieuwe wending in het dossier van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde – 2073 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 29 januari 2009 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de reactie van de Vlaamse Regering op de uitspraken van federaal minister Karel De Gucht inzake wapenhandel met Israël – 2071 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Roland Van Goethem en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 29 januari 2009 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de reactie van de Vlaamse Regering op de uitspraken van federaal minister Karel De Gucht inzake wapenhandel met Israël – 2069 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 januari 2009 door mevrouw Michèle Hostekint in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de uitvoering van de maatregelen uit de motie van aanbeveling tot besluit van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede en de resolutie van 16 april 2008 tot besluit van de opvolging van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede – 2072 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
64 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 februari 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 18.01 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Agnes Bruyninckx, Marie-Rose Morel, Roland Van Goethem: gezondheidsredenen;

Jul Van Aperen, Luc Van den Brande, Monica Van Kerrebroeck: ambtsverplichtingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans,

Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loo, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loo, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda

Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Anissa Temsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Mieke Vogels

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Rudi Daems, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns,

Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Dirk De Cock, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Els Van Weert, Mieke Vogels

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Bart Caron, Rudi Daems, Vera Dua, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs,

Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck, Els Van Weert

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Rudi Daems, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Bart Caron, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder,

Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Dirk De Cock, Christian Van Eyken, Els Van Weert
